

பி ஸ ர ரோ

(Copy-right with Messrs. C. Coomaraswamy Naidu & Sons.)

ரிச்சர்ட் பிரின்ஸ்லே ஷெரிடன் எழுதிய வேர் ஆங்கில நாடகத்தின்

மொழி பெயர்ப்பு

[134-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

நா ன் மு க ம்.

இதற்கிடையில், நன்றிபாராட்டும் பெருவியருடனேயே தங்கிவிட்ட அலான்ஸோ, அந்நாட்டின்கண் அனேக சீர்திருத்தங்கள் ஏற்படுத்திப் பெருவியருக்கு மிக்க அமைதியும் செல்வப்பெருக்கும் விளைவித்தான். அத்தாலிபா மகாராஜனும், தூமகேதுவைத் தொலைத்துவிய தெய்வமென அவ்வலான்ஸோவை மதித்து அவனைத் தன் முதன்மந்திரியாய்ப் பாவித்து வந்தான். மற்றவர்கள் அலான்ஸோவின்பால் பரிந்து காட்டிய நன்றிக்கும் அளவில்லை. பெருவியதனாகர்த்தன் ரோலா என்பவன் ஒருவன், கோரா என்னும் ஒரு மாதிரைக் காதலித்திருந்தான். பேதை என்னும் அடைமொழி இக் கோராவிற்கே தரும். அவன் அலான்ஸோவைக் கண்டதும் அவனது நாட்டம் அவ்வந்தியனை விழைந்துபாய்ந்தது. அலான்ஸோவும் கோராவின்மீது காதல்கொண்டான். இதையறிந்த ரோலா, அலான்ஸோ தன் நாட்டிற் கிழைத்துள பேருபகாரத்தை எண்ணிக் கோராவை அவனுக்கே அளித்துவிட, அவ்விருவரும் மணந்து, அழகிய மகவொன்றையும் பெற்றுச் சுகமே வாழ்ந்துவந்தனர். இவ்விதம் ரோலா கோராவை அலான்ஸோவிற்குக் கொடுத்து விட்டதனால் அவனுக்கு அவனிடம் அதிகமும் காதல் இருந்ததில்லை யென்று எண்ணலாகாது. கரைகடந்த காதல் இருந்ததாற்றான் ரோலா கோராவைத் தியாகம் செய்தான். இது முன்பின் முரணுத்தோன்று மெனினும் ஊன்றிப் பார்க்குங்கால் உண்மை தெரிய வரும். ரோலாவிற்குக் கோராவினிடம் இருந்த காதல் சுயநயமற்ற தெய்விகத் தன்மையது. தன் இச்சை நிறைவேறும்பொருட்டு அவன் கோராமேற் காதற் கொள்ளவில்லை. அவனது நோக்கமெல்லாம் கோராவின் நன்மையும் பாக்கியமுமே. அலான்ஸோவின் கையிலும், கோராவினது நன்மையும் பாக்கியமும் வளருமென்னும் முழுநம்பிக்கை அவனுக்கிருந்தது. கோராவும் அலான்ஸோவை நாடினான். அலான்ஸோவிற்கோ ரோலா, தன் நாட்டினிமித்தம் மிக்ககடமைப் பட்டுளான். இவைகளைக் கருதியே ரோலா, தன்மனவமைதி அதனுடன் நசித்ததெனினும், சுயநயமற்றுக் கோராவைத் துறக்கவும் இணங்கினன்.

பிஸாரோ, மறுபடி 'பெரு'மேற் பாய்ந்து பகை முடிக்கப் படைசேர்த்துப் புறப்பட்டான். இந்த முறை, பிஸாரோவுடன் அவன்காதலி எல்விரா என்பவளும் வந்திருந்தாள். இவள் கன்னிமாடத்தில் வசித்தவொரு சிறுபெண்ணு யிருக்கும்போது ஊரெங்கும் பரவிய பிஸாரோவின் புகழ் அவள்காதற் கெட்டியது. பிஸாரோவின் வீரமும் புகழும் அவள்

இருதயத்தைக் கவர்ந்துவிட்டன. பிஸாரோவின்மேற் காதல்கொண்டாள். என்று சொல்வோமேயானால், பொதுவினில் மாதர்கள் ஆடவர்பால் கொள்ளும் காதலைப்போன்றதுதான் எல்விராவின் காதலும் என் றெண்ணலாகாது—அவள் பிரபஞ்சமெல்லாம் பிஸாரோவே. பிஸாரோ எல்விராவின் அழகைக்கண்டு ஆசைகொண்டு, உண்மையி லவளை நன்மணஞ் செய்து கொள்கின்ற எண்ணம் சிறிதுமின்றி, நயவஞ்சகத்தினால் இழிநோக்கத்துடன் முன்னரே தன்வயமற்றிருந்த எல்விராவைக் கவர்ந்துகொண்டான். பிஸாரோவின் பால்வைத்த காதலின் வலிமையால் எல்விராவும், அவன்வன் வார்த்தைகளை நம்பித் தன் கற்பையும் மானத்தையும், உற்றோர் பெற்றோரையும், கன்னிமாடத்தை யும் விட்டு அவனைப் பின்பற்றிப் புறஞ்சென்றுவிட்டாள். இச்செய்தி கேட்ட அவள்நற்றாய் மனமுடைந்தாள். தன் தந்தைக்குத் தீங்கிழைத்தபாதகனைப் பிவிடாது என்ற அவள் தமையனையும் பிஸாரோ, வழி மறித்துத் தொண்டையைப் பிடித்தழுத்திக் கொன்று விட்டான். இத்தனைக்கும் எல்விரா உடன்பட்ட தற்குக் காரணம், காதலின் வலிமையே யன்றி அவளது இயற்கைக் கயமையன்று. எல்விராவின் பெருந்தன்மையும் சத்தியமும் இவ்வளவென்பது இந் நாடகத்திலேயே புலப்படும்.

பிஸாரோ இரண்டாமுறை பேருவிற்குப்படையுடன் வந்துசேர்ந்ததிலிருந்து நம் நாடகம் ஆரம்பிக்கின்றது. இதுவரையில் சொன்னது பூர்வகதையாகும். மேல் நடந்ததெல்லாம் இந்தநாடகத்திலிருந்தே தெரிந்து கொள்ளலாம். எனினும், இந்நாடகத்தின் முடிவு சரித்திரத்தினின்று முற்றிலும் மாறுபட்டிருக்கின்றது. பிஸாரோ அலான்ஸோவினால் தனிப்போரில் கொல்லப்படவில்லை. இரண்டாமுறை யுத்தத்திலும் பிஸாரோ தோல்வியையடைந்தபின், அத்தாலிபாவுடன் சினேகமாக உடன்படிக்கை செய்துகொள்ள விரும்பினானென்ப பொய்புகன்று மெய்க்காப்பாளர்களின்றியும், படைக்கலமொன்றுங் கைக்கொள்ளாமலும் நட்பின்முறையில் தன் இருப்பிடத்திற்கு வரும்படி அவ்வரசனை வேண்டிக்கொண்டான். கபடமற்ற அத்தாலிபாவும், இத்தகையவேண்டுகோளி லடங்கியிருக்கும் வஞ்சனைபை யறியாமல் அதற் குடன்பட்டுப் பிஸாரோவினிடம் வர, பிஸாரோ அவனைச் சிறைப்படுத்தித் தலைவனற்றுத் திகைத்துவின்ற பெருவிய சைன்னியத்தை அடியோடும் அழித்துவிட்டான். இந்தநம்பிக்கைத்துரோகமே 'பெரு' நாட்டை ஜயித்து ஐரோப்பியருக்குத் தந்தது.....ஆனால் கடைசியில் பிஸாரோ, தன்னைச் சேர்ந்த ஒருவனைப் புரிந்த சதிக்கொலைக்கு இரையாய் மடிந்தான்.

நாடக பாத்திரங்கள்

—ஸ்பானியர்—

பிஸாரோ (Pizarro)	- ஸ்பானிய வீரன்
எல்விரா (Elvira)	- பிஸாரோவைத் தொடர்ந்து உடன்போகிய அவனது காதலி.
வல்வெர்தே (Valverde)	- பிஸாரோவின் காரியதரிசி.
அல்மாக்ரோ (Almagro)	} - பிஸாரோவின் பிரதானிகள்.
தவிலா (Davilla)	
கன்ஸாலோ (Gonzalo)	} - ஓர் போர்வீரன்.
கோமேஸ் (Gomez)	
லஸ் கஸஸ் (Las-casas)	- பிஸாரோவுடன் சென்றிருந்த ஓர் வயோதிக குரு.
அலான்ஸோ (Alonzo)	- பிஸாரோவின் ஆதித் தோழன். பிஸாரோவின் கொமைகளைப் பொறுக்கமாட்டாமல் பெருவியருடன் நடப்புப் பூண்டவன்.

—பெருவியர்—

அத்தாலிபா (Attaliba)	- பெருவியர் அரசன்.
ரோலா (Rolla)	- பெருவிய படைத்தலைவன்.
ஓரோஸிம்போ (Orozembo)	ஒரு பெருவிய சிற்றரசன்.
ஓரோனோ (Orano)	- ஒரு பெருவிய போர்வீரன்.
கோரா (Cora)	- அலான்ஸோவின் மனைவி.
பர்னாண்டோ (Fernando)	- கோராவின் மகவு.
மரீனா (Marina)	} - பெருவிய மாதர்கள்.
ஸாலுகா (Zuluga)	
ஓலீமா (Olea)	
ஒரு பெருவிய வயோதிகக் குருடனும் அவன் சிறுவனும். போர்வீரர்கள், பெருவிய மாதர்கள், குழந்தைகள், குருக்கள், சூரியகண்ணிகைகள், முதலானோர்.	

கதை நிகழ்மிடம் - தென் அமெரிக்காவிலுள்ள 'பெரு' என்னும் நாடு.

முதல் அங்கம்

முதற்களம்

இடம்.—பிஸாரோவின் கூடாரத்திற்கு முன்புறம். [எல்விரா துங்கிக்கொண்டிருக்கின்றாள். வல்வெர்தே வந்து எல்விராவைச் சிறிதுநேரம் உற்றுக்கொக்கி அவளருகில் குனிந்து கையை யெடுத்து முத்தமளிக்க முயல்கின்றான். எல்விரா திகெக்கிட்டுழுந்து வல்வெர்தேயைச் சினந்து பார்க்கிறாள்.]

எல்விரா:—என்னே நின்துணிவு! இப்படையொலி முழக்கங்களினிடையே கிடைப்பதற்கரிய இரண்டொரு நிமிடம் நான் சற்று அயர்வேனானால், அதையுங்கெடுக்க எங்கிருந்து புகுந்த துனக் கிவ்வுரிமை? இந்தத் துரோகத்தை உன் எஜமானன் பிஸாரோவிற்குச் சொன்னாலோ!

வல்வெர்தே:—அவன் சேவகன் நான் - உண்மையே - அவனது நம்பிக்கைபெற்றவன் - அவனை எனக்கு மிக நன்றாகத் தெரியவும் தெரியும். அதனால் தான் நானிப்பொழுது உன்னை ஒன்று கேட்கப் போகின்றேன்.—என்ன மாயத்தினால் பிஸாரோ உன் இதயத்தைக் கவர்த்திருக்கக்கூடும்! என்ன விதிப் பயனால் உனது ஆசையெல்லாம் அவனிடம் இன்னும் குடிக்கொண்டிருக்கின்றதோ!

எல்விரா:—போதும், போதும். உத்தம காரிய தரிசிபே!

வல்வெர்தே:—சனப் பிறப்பு. மனதிலும் செய்கையிலும் மூர்க்கன். இரத்தவெறி கொண்டவன். நாகரிக மற்றவன். சமயத்தில் ஒதுங்கிப் பாயும் பாதகன். இளமையில் தீநெறியொழுக்கம். மானுடரை மிருகங்கள் போலவும் உலகத்தைக் கொள்ளைப்பொருள் போலவும் கருதும்பொரு அஞ்சாத கடற்கொள்ளைக்காரன். இவனுக்கன்றோ இப்பொழுது ஸ்பானிய வீரனென்னும் பட்டம் கிடைத்திருக்கின்றது. வெற்றிமாலையும் அணிந்துவிட்டான். ஆகா! இவ்வளவு குண நலப்பெருமைகள் பொருந்திய ஓர் போர்வீரனையோ நம்பி எல்விரா தன் உயர்குலத்தையும், புகழையும், தனக்கத்தையும் கைவிட்டு, இத்தகைய வங்கனன் எப்தும் இடர்களையும், விருப்பு வெறுப்பென மாறுபடு மணக்கோள்களையும் பழிபடு பாவங்களையும் ஒக்க நின்று துய்த்திருக்க உன்வந்த பரிசுது விந்தையெயன்றோ!

எல்விரா:—என்னிது! வல்வெர்தேயோ நெறிமுறை பறிவுறுத்தத் தலைப்படுவது! நான் செய்தவிது தவறே என்று வைத்துக்கொள். அதற்குக் காரணம் என்ன? காதல்-மோகம்—என்னவென்றாகிலும் சொல்; ஆனால் இவ்விழிகுலத் தலைவனைப்பற்றி நீ நயந்திருப்பதற்குக் காரணம் என்னவோ! கேடுகெட்ட பொன் பெறுவது உன் நோக்கம். இழிவான வஞ்சனையே உனது வழி. அன்றோ? என்னையும் கவர்ந்துகொள்ளக் கூடுமானால், பிஸாரோவினமேல் நீ வீசியிருக்கும் வலையை இன்னும் இறுக்கிச் சுருக்கலாமே என்று பார்க்கின்றாய். உன்னையா நறிலேன்!

வல்வெர்தே:—என் உயிர்மேல் ஆணை, நீஎனக். கிப்பொழுது தீங்கிழைக்கின்றாய். என்னிடத்து வேறு என்ன குற்றங்கள்தான் இருந்தாலும் உன்பொருட்டு ஒன்றுமில்லை. எனினும் என்னை எவ்வளவு நிர்ந்தித்து வெறுக்கலாமோ அவ்வளவும் இப்பொழுதே முடித்துவிடு. உம்,—காற்றுள்ளபோதே தூற்றிக்கொள். நமது இறுதிக்காலம் இதோ குறுகிவிட்டது.

எல்விரா:—வல்வெர்தே தீர்க்கதரிசியு மாயினானே! வல்வெர்தே :—உற்றுக்கேள் எல்விரா. முன்முறையடைந்த தோல்வியினுண்டான வன்மமும், பழி வாங்க வேண்டுமென்று பற்றியெரியும் செற்றமும் பிஸாரோவைக் கொண்டுவந்தன மறுபடி இப் 'பெரு' விற்கு. நான் சொல்வது உண்மை. தனது ஆற்றலை விஞ்சி மதிக்கின்றான். பகைவரின் பலத்தை உள்ளபடி அளக்கவில்லை, மதியிடு அவன். நாமோ வந்திருப்பது அன்னிய நாடு. இவர்களோ பயமென்பதறியாத தீரர். இலஞ்சத்தைப் பற்றிப் பேசவும் கூடாது இவர்களிடத்தில். ஆயின் நமக்கு எவ்வழியில் வந்தெய்தவல்லது வெற்றி? இனி எவ்வித இட ரிற்கும் உட்படோம் என்று நமது சைனியம் ஒரே வாயாய் முணுமுணுத்துநிற்கப் பிஸாரோ கொள்ளைப்பொருள்கொண்டு தன் மண்டபாலங்காரத்திலேயே கண்ணுங் கருத்துமாயிருந்தால் நமது வீரர் நாளுக்குநாள் நம்மைவிட்டகலாது மிருப்பாரோ?

எல்விரா:—ஆயின் அழிபவர்கட் கெல்லாம் 'வார்ஸ்' நீ யல்லனோ?

வல்வெர்தே:—பொருளும் கொள்ளையும் தவிர வேறெவ்வகை எண்ணமும் எங்களுக்கில்லையா? இதுவோ எல்விரா வீரமென்று கொள்வது?

எல்விரா:—இல்லை. இல்லை. கடவுளருளால் அது வன்று. உங்கள் தொழிலின் நோக்கத்தையாகிலும், காரணத்தையாகிலும், காரியத்தையாகிலும் எண்ணினால் என் குலை நடுங்குகின்றது. உங்களொருவரையும் நம்பமாட்டேன். உங்கள் சைனிய முழுவதிலும் இதயம் என்பது படைத்தவன் ஒருவன் இல்லையே. ஆம், அவ் வயோதிக 'லஸ்கஸஸ்',—அவர் தவிர.

வல்வெர்தே:—அவனா! என் அவனும் வேறொரு வழியில் வரம்புகடர் திருக்கின்றான். அது இன்னும் கேடாயிற்றே.

எல்விரா:—ஐயோ! அத் தருமசீலரை யான் முன்னரே அறிந்திருந்தேனாயின் என் கதி எப்படி முற்றியும் மாறியிருக்கும்!

வல்வெர்தே:—அவ்வளவு விரைவில் பிஸாரோ உன்னை வஞ்சித்திருக்க முடியாது; உண்மையே! நீ பிஸாரோவைக்கண்டு எப்படித்தான் மதிமயங்கிப் போனாயோ? விந்தையே இது!

எல்விரா:—கேள், சொல்கின்றேன்; வல்வெர்தே! என்னருங் கன்னிமை நீங்கி மனத்தில் காதுவிடுதலுக்குக் காலத்து, பிஸாரோ என் நாட்டோரால் பூஜிக்கப்படும் விக்ரகமாயிருந்தான். தானே கற்று, தானே உயர்ந்து வீரனானவன் அவன்; மேன்மையாலும் கீர்த்தியாலும் கவரப்படுவதற்கென்று படைக்கப்பட்டவன் நான். 'பனுமா'வி லிருந்து அவனுடன் கப்பலில் சென்றவர் தூறுபேர் கூடஇல்லை. 'காலோ' தீவு வந்துசேர்ந்ததும் கடற்கரையில் தன் வாளால் ஒரு கோடு கிழித்துத் தன் தலைவனுடன் மாளவோ வெற்றியுடன் மீளவோ துணியாதவர் இக்கோட்டைத் தாண்டிவிடுங்கள், என்றான். எஞ்சியவர் பதின்மூன்று பேரே. இச்சிறுபடையுடன் வெற்றிபெற்றான் பிஸாரோ. இச்செய்தி என் செவிக்குக் கெட்டியதும், எனது இதயம் 'பிஸாரோ

தான் நினது தலைவன்' என்று துள்ளியது. அன்று முதல் இதுவரையில் நான் கண்டதும், எண்ணியதும், பட்டதும், உன்னையன்றி வேறு யார் அறியக்கூடும்!

வல்வெர்தே:—போதும். இனிபொன்றும் கேட்க வில்லை. நமது தலைவனது சீடனும் ஆதி தோழனுமாகிய 'அலான்ஸோ' நம்பகைவரை நடத்தும்வரையில் வெற்றியென்பது நம்மைச் சுற்றி நாடாது. இதனை நீ உறுதியென்று னுணர்ந்துகொள்.

[உள்ளே எக்காளம் ஊதுகின்றது]

எல்விரா:—அவன் வருகின்றான், மருளமருள் விழிக் காதே. குதும் பொய்யுந்தான் முகத்தை எப்படிக்கலக்கி விடுகின்றன. உன்னால் இயலுமாயின் சிறிது யோக்கியன்போல் தோற்று, பார்ப்போம். விரைக விரைக!

பிஸாரோ (உள்ளே)—இறுகக் கட்டிப் பிடியுங்கள். நானே கேட்டுக்கொள்வேன் அவனை.

[பிஸாரோ வருகின்றான். வல்வெர்தே தலைவனாகு கின்றான். எல்விரா நகைக்கின்றாள்.]

பிஸாரோ:—எதற்காக நகைக்கின்றாய், எல்விரா?

எல்விரா:—காரணமின்றிச் சிரிப்பதும் அழுவதும் எங்களைப்போன்ற மாதர்களுக்குள்ள சிற்சில உரிமை களுள் ஒன்றன்றோ?

பிஸாரோ:—எல்விரா, காரணம் தெரியவேண்டும். உறுதி இது.

எல்விரா:—இதனைக் கேட்க யான் களித்தவளாயி னேன். ஏனெனில் உறுதி செய்துகொள்ளலென்பது எனக்கும் மிக உகந்ததே. உனக்குக் காரணத்தைச் சொல்வதில்லை யென்று நானும் உறுதிக்கொண்டுவிட்டேன். இவ்விரண்டில் எனது உறுதியே சிறந்ததன்றோ? ஏனெனில் இது என்னையே பொறுத்தது. உனது அவ்வாற்றே!

பிஸாரோ:—சே! அற்பமே!

அ ப் ப ர்

அப்பரும் அறுபத்தினான்கு கலைகளும்.

19. வாயு ஸ்தம்பனம்.

[129-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

இக்கலையின் மாத்சிமை.

வாயுஸ்தம்பனமாவது காற்றை அசையாது கட்டுவதாம். ஜலஸ்தம்பனத்தில் நீரானது பனிக் கட்டிபோல் உருவம்பெற்று ஓட்டமற்று நிற்பதுபோல் வாயுஸ்தம்பனத்தில், இயங்கும் காற்றானது கற்பாறை போல், அணுக்களின் சேர்க்கை அதிகமும்வலிவுபெற்றுப் பரவும்சக்தியின்றி நிற்கும். நீரைக்காட்டிலும் வாயு சலன மதிகமாயிருக்கும். அதைக் கட்டுவதற்கு மனவலிவு அதிகமாயிருந்தாலன்றி யாகாது. காட்டில் இருடிகள் தவத்தில் நிற்குங்காலையில் தமது மனமானது சலனமற்று நிற்பதால் அந்தத் தன்மையைச் சுற்றி லுமுள்ள ஜடபதார்த்தமான வாயுவும் பெறும். காட்டிடையே செல்வோர் காரணமாயாதர் தெரியாமலே தம்மனம் அசைவற, "திரையற்ற கடல் போல்" நிற்கக் காணும் அதுபாவம் இன்றைக்கும் உள்ளதேயாம். பாவம்மிகுந்த இக்காலத்திலும் எந்த மகாத்துமா

எந்த நுழையிலிருக்கிறாரென்பது நிச்சயிக்கக்கூடிய தன்று. கிராயுதராய்த் தவசிகள் ஆடையுமின்றி வெளியில் இரவும் பகலும் ஓரிடத்தில் நின்றோ அல்லது இருந்தோ தவஞ்செய்யும்காடுகளில், துஷ்டமிருகங்கள் அவர்களை விழுங்காததற்குக் காரணம், இத்தகைய செய்கைகிறத்தும் வாயுமண்டல வட்டத்தால் அன்றோ குழப்பப்பட்டிருந்ததெயென்பதற்கு யாதும் சந்தேகமில்லை. ஒரு கடுவாயானது பசியுடன் ஒரு தவசியிருக்கும் இடத்தை அணுகியபோது அதன்மேல் அவ்விடத்து வாயு பட்டவுடன், அது தன் தாமதகுணம் மாறிச் சத்துவகுணத்தை யடையும். அதனால் அப்புவி அத்தவசியைக் கண்டும் அவனைக் கொன்று தின்னும் தன்மை அச்சமயத்தில் பெறுவதில்லை. அங்கு வேறொரு சாதாரணமனிதன் செல்வானாயினும் அவனுக்கு அது யாதொரு தீங்கும் புரிந்திடாது. இமயமலை முதலிய மலைச்சாரல்களிற் செல்லும் வழிப்போக்

கர்தன் முனிவ ராசிராமங்களினருகே இத்தகைய அற் புதங்களை இன்றும் காண்பதுண்டு.

தனிசாலை டவமாவது தம்மைப் பெறி லன்றே ? குளியீருளஞ் குருக்கேத்திரம் கோதாவிரி குமரி தெளியீருளஞ் சீப்பர்ப்பதற் தெற்குவடக் காகக் கிளிவாழையொண் கனிகிறியுண் கேதாரமெ னீரே.

தவசிகளின்றெறி இரண்டுபெடும் மனமற்றிருப்பதே என்பது புகலிவேந்தரின் கொள்கையாதலால், அத் தகைய தவசிரேஷ்டர்கள் வசிக்கும் மலைகள் மிக்க புகழ்பெற்றன.

சீர்கேழு சிறப்போவாச் செய்தவ நேழி வேண்டில் ஏர்கெழு மடநெஞ்சே இரன்றே மனம் வையேல் கார்கெழு நறுங்கொன்றைக் கடவுள்திடம் வகையால் பார்கெழு புகழோவாப் பருப்பதம் பரவுதுமே.

* * *
நினைப்பெனு நெடுங் கிணற்றை நின்றியின் றயராதே மனத்தினை வலித்தோழிந்தே நவலம்வந் தடையாமைக் கனைத்தெழு திளங்கங்கை கமழ்சடை கர்த்தான்றன் பனைத்திரன் பாயருவி பருப்பதம் பரவுதுமே.
நீறுபூசி நிலத்துண்டு நீர்மூழ்கி நீள்வரைதன்மேல் தேய்சிந்தை யுடையார்கள் சேரும் மிடமென்பரால் ஏறிமாவின் களியும்பல வின்னிருஞ் சனேகனும் சீறிநாளும் முசுக்கிளையோ ணெடுகனும் கேதாரமே சம்பந்தர்.

இக்கலையின் அமைதி.

காற்றானது மிகவும் வேகமாய்ப் பரவும் பூதமாகும். அதன் வேகத்தைப் * பாற்கடலி லுற்பவித்த பெருங் காளவிஷ வேகத்திற்கு அப்பர் ஒப்பிடுவர்:—

காற்ற னைக்கட னஞ்சமு துண்டவேண்
நீற்ற னைமிமிர் புன்சடை யண்ணலை
ஆற்ற னையம ருந்திருக் கோளிலி
ஏற்ற னாடி யேதொழு தேத்தமே
திருக்கோளிலி - திருக்குறள்தொகை 6.

காற்ற னைக்கலக் கும்வினை போயறத்
தேற்ற னைத்திரு வண்ண மலையனைக்
கூற்ற னைக்கொடி யார்புல மூன்றெய்த
ஆற்ற னையடி யேன்மறற் துய்வனோ.

திருவண்ணாமலை - திருக்குறள்தொகை 4

போற்றித்திருத்தாண்டகத்தில் அப்பர் காற்றைக் குறித்துத் கூறுமிடத்து எங்கும்கலந்துகிற்பது அதன் தொழிலென மொழிவர்:—

வேற்றுகி விண்ணகி நின்றாய் போற்றி
மீளாமே யாளென்னைக் கொண்டாய் போற்றி
ஊற்றுகி யுள்ளே யொளித்தாய் போற்றி
யோவாத சத்தத் தோலியே போற்றி
ஆற்றுகி யங்கே யமர்த்தாய் போற்றி
யாறங்க நால்வேத மானாய் போற்றி
காற்றுகி யெங்கும் கலந்தாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

திருக்கைலாயம் - திருத்தாண்டகம் - 1.

காற்றானது எங்கும் கலந்து நிற்பதால் “காற்றைப் பிடித்து மட்கரகத் தடைத்தபடி கண்மப் புனற்கு

* காற்றினே! காழ்கில் போல்வதோர் கண்டத்தேம்
கூற்றினே! கோல்வன யானையோர் பாகமாய்
நீற்றினே! நீன்சடை மேளிறை வுள்ளதோர்
ஆற்றினே! பரவையுன் மண்டறி யம்மானே. சுந்தரர்.

ஹும் கடைகெட்ட நவவாயிற் பெற்ற பசமட்கல்” மானது துள்ளியோடும். பிராணவாயுயும் அந்தக் கரணங்களிற் சிறந்ததாகிய மனமும் ஒரு தன்மைய வென்பர் மேலோர். இவ்விரண்டும் ஒன்றையொன்று மருவி மதயானையும் பிடியும்போல் நமதுவச மடங்கா மல் உலவிவரும். இவ்விரண்டில் ஒன்றையடக்கு வோன் மற்றொன்றையும் எளிதில் அடக்குவதுடன் இராஜயோகியாய் யாவராலும் புகழப்படுவான்.

வட்ட மிட்டொளிர் பிராண வாயுவெனு
நிகள மோடுகம னஞ்செயும்
மனமெ னும்பெரிய மத்த யானையையென்
வசம டக்கடினமும் மண்டலத்
திட்ட முற்றவள ராச யோகவின்
யோக மென்றறிஞர் புகழவே
ஏழையே னுலகில் நீடு வாழ்வனினி
இங்கி தற்கனு மானமோ?
பட்ட வர்த்தனர் பராவு சக்ரதர
பாக்ய மானகக யோகமும்
பார காவிய கவித்வ நான்மறை
பராய னஞ்செய்மதி யூகமும்
அட்ட சித்தியுந் லன்ப ருக்கருள
விருது கட்டியபொன் னன்னமே
அண்டகோடி புகழ் காவை வாழமகி
லாண்ட நாயகியெ னம்மையே.

தாயுமானவர்

மனமெனும் பெரிய மத்தயானே பிராணவாயுவுடன் சம்பந்தப்படும்படி பிராணபாமத்தால் மனதைச் சலன் மற்றும் நிறுத்துவது இராஜயோக மார்க்கமாகும்.

உயிரா வணமிருந் துற்று நோக்கி
யுள்ளக் கிழியி னுரு வெழுதி
உயிரா வணஞ்செய்திட்டுன்கை தந்தா
லுணரப் படுவாரோ டொட்டி வாழ்தி
அயிரா வணமேரு தானே நேறி
யமரர்நா டாளாதே யாரு ராண்ட
அயிரா வணமேயென் னம்மா னேநின்
னருட்கண்ணு னோக்காதா ரல்லா தாரே.
திருவாரூர் - திருத்தாண்டகம்.

சலனமற்ற மனதானது தேகத்தில் நிகழும் பிராணவாயுவையும், வெளியில்வரும் வாயுவுடன், சம்பந்தப்படும் காற்று முழுவதனையும் சலனமற்று நிற் கச்செய்யும். இது எவ்வாறெனின், மின்சாரத்தால் காந்தமும், காந்தத்தால் மின்சாரமும் உற்பத்தியா வது போலாம். எனவே மனது, அல்லது அதனை சம்பந்தம்செய்யும் பிராணவாயு நமதுவச மடங்குகிற்கு மெனில் நம்மைச்சுற்றி வீசும் காற்றும் கட்டுப்பட்டுச் சலனமற்று நிற்பதுடன் சந்திரனைச்சுற்றிக் கார்காலத் தில் மண்டலங் காணப்படுவதுபோல் இத்தகைய தவ சியைச் சுற்றி வாயுமண்டலம் சர்வ சாத்துவிக குண முடன் திகழும். இதன் எல்லையில் வரும் மக்கள் லிலங்குகள் முதலிய எவ்வகை உயிருள்ளனவும் அந் நிலையில் கலந்துநிற்கும் என்பர் மேலோர்.

வன்றெண்டரின் வெள்ளை யானே.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார் வெள்ளையானையின்மேல் திருக்கயிலாயம் சென்ற கதை வன்றெண்டரின் திருக்கயிலாயத்திருப்பதிகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக் கின்றது. ஆயினும் அப்பதிகத்தின் ஒவ்வொரு செய்

யுளின் சொற்றொடர்களைபும் உற்றநோக்கின்‘யானே’ என்பது ஸ்தூலத்திற் காணப்படும் யானையா, அல் லது உருவகமாய்த் தாயுமானார் வர்ணிக்கும் மனம் பிராணவாயு என்னும் பதார்த்த சேர்க்கைத்தால் ஞானகாயத்தில் உதிக்கும் அத்தகைய களிற்றின் கன்றோ,என ஐயுற நேரும். அப்பதிகத்தின் தன்மையைக் காண்போம் .

முதற்பாகசரத்தில் “மத்தயானே யருள்புரிந்து, ஊனுயிர் வேறுசெய்தான் நொடித்தான்மலை யுத்த மனே” என்ற திருவாக்கால் ஊனுயிர் வேறு செய்ய, ஸ்தூல யானே அருள் செய்திதா தென்பது வெளிப் படும். மற்றும் அப்பதிகச் செய்யுட்கள் விளக்கும் அகச்சமாதிரி நிலையையும் நோக்குக:—

தானெனை முன்படைத்தா
னதறிந்துதன் பொன்னடிக்கே
நானெனப் பாடலந்தோ
நாயினேனைப் பொருட்படுத்து
வானெனை வந்தெதிர்கொள்ள
மத்தயானே யருள்புரிந்து
ஊனுயிர் வேறுசெய்தா
னொடித்தான்மலை யுத்தமனே.

ஆனை யுரித்த பகையடியே னொடு மீளக் கொலோ ஊனையுயிர்வெருட்டி யொள்ளியானேநினைந்திருந்தேன் வானைமதித்தமரர் வலஞ்செய் தேனையேற வைக்க ஆனையருள் புரிந்தான் நொடித்தான்மலை யுத்தமனே! மந்தரமொன்றறியேன்மனைவாழ்க்கை மகிழ்ந்தடியேன் சுந்தர வேடங்காளார் றுரிசேசெயுந் தொண்டனெனை அந்தர மால்லிசும்பி லழகானே யருள் புரிந்த னுந்தரமோ நெஞ்சமே! நொடித்தான்மலை யுத்தமனே.

வாழ்வையுக்கந்த நெஞ்சே!
மடவார்தங்கள் வல்லினைபட்
டாமுழகந்த வென்னை யதுமாற்றி
யமர ரெல்லாம்
குழ வருள்புரிந்து தோண்ட
னென்பர மல்லதோரு
வேழ மருள்புரிந்தா
னொடித்தான்மலை யுத்தமனே.

மண்ணுல கிற்பிறந்து தும்மை
வாழ்த்தும் வழியடியார்
பொன்னுல கம்பெறுத ரெண்ட்னை
னின்று கண்டொழிந்தேன்
விண்ணுல கத்தவர்கள் விரும்ப
வெள்ளை யானையின்மேல்
என்னுடல் காட்டே வித்தா
னொடித்தான்மலை யுத்தமனே.

அஞ்சினை யொன்றி நின்று
வலர்கொண்டு சேர்வறியா
வஞ்சனை பென்மனமே வைகி
வான நன்னாடர் முன்னே
துஞ்சுதல் மாற்றுவித்துத்
தொண்டனைன் பரமல்லதோரு
வெஞ்சின வாளை தந்தா
னொடித்தான்மலை யுத்தமனே.

நிலைகெட விண்ணதிர
நிலமெங்கு மதிர்ந்தசைய
மலையிடை யானையேறி
வழியே வருவே நெதிரே

அலைகட லாயரையன் னலர்கொண்டு
முன்வந் திறைஞ்ச
உலையனை யாத வண்ண
நொடித்தான்மலை யுத்தமனே.

அரவொலி யாகமங்கள்
அறிவாரறி தோத்திரங்கள்
விரவிய வேதவொலி விண்ணொலாம்
வந்தெதிர் திசைப்ப
வாமலி வாணன் வந்து
வழித்தேனைக் கேறுவதோர்
சிரமலி யானே தந்தா
னொடித்தான் மலை யுத்தமனே.

இந்திரன் மால் பிரமன்
னெழிலார் மிகு தேவரெல்லாம்
வந்தேதிர் கோள்ள வென்னை
மத்தயானே யருள்புரிந்து
மந்திர மாமுனிவ ரிவன
ரெனவெம் பெருமான்

நந்தம ரூர நென்ற
னொடித்தான்மலை யுத்தமனே.
ஊழிதொ றாழிமுற்று முயர்பொன்
னொடித்தான் மலையை
சூழிசையின் கரும்பின் சவை
நாவல லூரன் சொன்ன
ஏழிசை யின்றமிழா ளிசைந்
தேத்திய பத்தினையும்
ஆழி கடலரையா வஞ்சை
யப்பர்க் கருளியதே. சுந்தரர்.

மேற்கண்ட செய்யுட்களில் பெரிய எழுத்துக் களாற் காட்டப்பட்ட பாகங்களை யுற்றநோக்கின் சுந்தரர் குறித்த யானே சாதாரண யானே யன்று; உரு வகப்படுத்திய தெய்வீக சக்தியென்று வெளிபாகின் றது. இது நொடித்தான்மலை யப்பனுக்கு அறிவிக்காமல் திருவஞ்சைக்களத் தப்பருக்கு அறிவித்தமை யால் அது திருவஞ்சைக்களத்திற் பாடப்பட்டதென எண்ணவேண்டியதாயிருக்கின்றது. இவர் மனைவாழ்க் கையில் போகத்திலமர்ந்ததே போகத்திலமர்ந்த சிறந்த வாழ்வெனச் சேக்கிழார் குறிப்பிடுவதுடன் உரையிற்சோடலாய் வன்றெண்டர் போகம் முதிர்ச்சி யான ஞான்று தன்கிருப்பிடமான நொடித்தான் மலைக்குச் செல்லவெண்ணி அக்காலத்தில் வந்தித் திருவஞ்சைக்களத்தில் கோயில்கொண்டெழுந்தருளி யிருக்கும் பெருமானைநோக்கித் தன் சுவானு பவத்தை உருவகப்படுத்தி, தான்மனதையும் வாயுவையும் யோகபலத்தால் கட்ட வல்லுனரானதும் இனித் திருக்கயிலாயத்திற்குச் செல்லத்தக்க காலம் வாய்ந்த தென்றும் மாணவஸ்தையென்பது தனக்கினியில்லை யென்றும் சிவபெருமான் திருவருளின் திறத்தையும் இவண் வியந்துபாடுகின்றார். இப்பதிகத்தில் இவர்வாயு ஸதம்பனக் கலையின் மகிமையை யானையென உரு வகப்படுத்தினாரெனினும் அமையும். எனவே திரு நாவுக்கரசின் திருவாக்கால் இக்கலையின் சிரமலி முதல்வனைப் போற்றுவோம்.

போற்றிசைத்துன் னடிபரவ நின்றாய் போற்றி
புண்ணியமே! நண்ண லரியார் போற்றி.

ஏற்றிசைக்கும் வான்மே சிருந்தாய் போற்றி
யெண்ணு யிராறு பெயராய் போற்றி
நாற்றிசைக்கும் விளக்காய நாதர் போற்றி
நான்முகற்கு மாற்கு மறிபாய் போற்றி
காற்றிசைக்குந் திசைக்கெலாம் வித்தே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி

திருக்கயிலாயம் - திருத்தாண்டகம். 10

தோலாமொழித்தேவர் இயற்றிய

குளாமணி

[127-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

3. குமாரகாலச் சருக்கம்.

69. ஆங்கவர் திருவயிற் றமரர் கற்பமாண்
டங்குட னிழிந்துவர் திருவர் தோன்றினர்
வாங்குரீத் திரைவளர் விளையு மக்கட
லோங்குரீர் நிழலுமொத் தொளிநு மூர்த்தியார்.
ஆங்கு - மேலுலகில், அமரர் கற்பம் ஆண்டு -
தேவர்களது கற்பலோகத்தை ஆண்டிருந்து, (பிறகு)
சங்கு - இவ்வுலகில், உடன் இழிந்து வந்து - சேர்ந்து
இறங்கி வந்து, அவர் - (மிகாபதி சசி எனும் தேவிய
ராகிய) அவரது, திருவயிற்று - அழகிய வயிற்றில்,
வாங்கு - வளைந்த, ரீர்த்திரை - ரீரலைகளில், வளர் -
வளர்கின்ற, வளையும் - சங்கையும், அக்கடல்-அந்தக்
கடலினது, ஒங்குரீர் - மிகுந்த ரீரின், நிழலும் - நிற
வொளியையும், ஒத்து ஒளிரும் - ஒத்து விளங்கும்,
மூர்த்தியார் - ரூபத்தையுடையவர், இருவர் தோன்றி
னர் - இரண்டுபேர் (கருப்பத்துள்) தோன்றினர்.

தேவர் வசித்தற்கிடமாய கற்பலோகம் பதினொன்றன்
பது சைனர்தம் கொள்கை. சிந்தாமணியின் காப்பி
யத்தலைவனான ஜீவகன் முற்பிறப்பில் ஸஹஸ்ரார
மெனும் கற்பலோகத்திற் கதிபதியா யிருந்தன னென்
பர். அவ்வாறே விசயனும் திவிட்டனும் பரபாபதியின்
பிள்ளைகளாய்ப் பிறப்பதற்குமுன் மகாசக்கிர மென்
னும் கற்பலோகத்திற் தேவர்களாயிருந்தனரென்று
பூரீபுராணம் கூறுகின்றது.

70. பெண்ணிலார் தகைப்பெருந் தேவி பேரமர்த்
கண்ணிலாங் களிவள ருவகை கைமிகத்
தண்ணிலா வுலகெலாந் தவழ்ந்து வான்கொள
வெண்ணிலாச் சுடரொளி விசயன்றோன்றினன்.
பெண் நிலாம் தகை - (அச்சம் நாணம் மடமை
பயிர்ப்பு என்னும்) பெண்தன்மையோடு விளங்கு
கின்ற அழகையுடைய, பெருந்தேவி - மூத்த மனைவி
யின், பேர் அமர் - பெரிய பூசலவிளைக்கின்ற, கண்
ணில் ஆம் - கண்களில் இப்பற்கையாயமைந்த, களி -
களிப்பானது, வளர் - வளர்வதற்குக் காரணமாய்,
உவகை - சந்தேகமும், கைமிக - மிகுதியாம்படி, தண்-
குளிர்த்த, நிலா - ஒளி, உலகெலாம் தவழ்ந்து-உலகத்தி
திலெல்லாம் பரவி, வான்கொள - ஆகாயத்திலும்
படர்வதான, வெள்ளிலா-வெண்மையான சந்திரனைப்
போல், சுடர்-பிரகாசிக்கின்ற, ஒளி -காந்தியையுடைய,
விசயன் - விசயன் என்பவன், தோன்றினன் -(அவன்
வயிற்றில்) பிறந்தான்.

பின்னிரண்டடி இல்பொருளுவமையணி. வானத்
தில் தவழ்ந்து உலகத்தைக் கொள்ளும் இயற்கைச்
சந்திரன். அவ்வாறன்றிப் பூமியில்தவழ்ந்து வானத்தை
யெட்டுகின்ற ஒளியையுடைய மதியொன்றுளதாயின்
அதுபோன்றவன் விசயன் என்பது கருத்து.

சுற்றப்பொழுதினுவத்தல் மாதர்க் கியற்கையாதலால்
மிகாபதி உவகை மிக விசயன் பிறந்தான் எனக்
கூறப்பட்டுள்ளது.

நிலாச் சுடர்-உவமைத் தொகை. சுடரொளி-வினைத்
தொகை. அமார்க்கண்-இரண்டணுருபும் பயனும்

தொக்கது. தம் பார்வையாலே மாதர் பூசலை விளப்ப
ரென்பது பொருள். “காசலம்பு முலையவர் கண்ணெ
னும் பூசலம்பு” என்று கம்பரும் உரைத்தனர்.

71. ஏரணங் கிளம்பெருந் தேவி நாளுறச்
சீரணங் கவிரொளித் திவிட்டன் றோன்றினன்
ரீரணங் கொளிலனை நிரந்து விம்பின
வாரணங் கலர்மழையமரர் சிந்தினர். 3.
ஏர் அணங்கு - அழகுடைய பெண்ணாகிய, இளம்
பெரும் தேவி - இளைய மனைவி, நாள்உற - பிரசவ
காலம் அடைய, சீர் அணங்கு - மேன்மை தங்கிய,
அவிர் ஒளி-பிரகாசிக்கின்ற ஒளியுடைய, திவிட்டன்-
திவிட்டன் என்பவன், தோன்றினன் - பிறந்தான்..
(அப்பொழுது) ரீர் அணங்கு - ரீரிலே கூத்தாடுகின்ற,
ஒளிவளை - பிரகாசம் பொருந்திய சங்குகள், நிரந்து
விம்பின - சேர்ந்து ஒலித்தன. ஆர் அணங்கு -
நிறைந்த அழகிய, அலர்மழை - பூமாரியை, அமரர்
சிந்தினர் - தேவர் தூவினர்.

அணங்கு - முறைபே, பெண், பொருந்திய, கூத்
தாடுகின்ற, அழகிய, என்னும் பொருள்களில் வந்து
ளது. சீர் அணங்கு, என்னுமிடத்தில், அணங்கு என்
பதற்கு ‘விரும்பு’ என்னும் பொருளைத் தழுவி, மேன்
மைச் சிறப்புக்கள் விரும்பித் தங்குகின்ற, என்று
பொருள் கண்டோம்.

72. திசையெலாந் தெளிந்தன தேவர் பொன்னக
நிசையெலாம் பெருஞ்சிறப் பியன்ற வேற்பவர்
நசையெலா மவிந்தன நலியுந் திவினைப்
பசையெலாம் பறந்தன பலர்க்கு மென்பவே. 4.
(திவிட்டன் பிறந்த காலத்தில்), திசை எலாம் -
திக்குக்கள் யாவும், தெளிந்தன - (கலக்கம் நீங்கி)
தெளிவை அடைந்தன. தேவர் பொன் நகர் - தேவர்
கள் வாழும் சுவர்க்கத்தில் (முழங்கிய), இசை
எலாம் - வாத்தியங்கள் எல்லாம், பெரும் சிறப்பு
இயன்ற - பெரும் சிறப்பை அடைந்தன. ஏற்பவர்
நசை யெலாம் - யாசிப்பவர்களது ஆசை யெல்லாம்,
அவிந்தன - (அரசன் செய்த தானத்தால்) தீர்ந்தன.
பலர்க்கும் - யாவர்க்கும், நலியும் - வருத்துகின்ற,
திவினை பசையெலாம் - தீச்செயல்பால் பற்றெல்லாம்,
பறந்தன - விரைந்து அகன்றன. என்ப - என்று
உரைப்பர். (ஏ—அசை)

தெளிதல், என்பதற்குத் ‘துளைத்தல்’ எனும் ஒரு
பொருள் உளது. எனின், ‘தேவர் பொன்னகர்
இசையெலாம் திசையெலாம் தெளிந்தன. பெரும்
சிறப்பியன்ற ஏற்பவர் நசையெலாம் அவிந்தன,’
என்று அவ்வயப்படுத்தி, “பொன் நகர் வாழும் தேவர்
கள் முழங்கிய வாத்தியங்கள் திக்குக்களை எல்லாம்
துளைத்தன. பெரும் சிறப்பு வாய்ந்த உத்தமர்களாய்
ஏற்றவர்களது ஆசையெல்லாம் அரசன் செய்த தானத்
தால் அடங்கின’ எனவும் பொருள்கொள்ளலாம்.

73. செய்தமா னாகரியிற் சிறந்து சென்றுசென்
றெய்தினர் குமரராம் பிராய மெய்தலு
மைதுழா நெடுங்கணர் மனத்துட் காமன
ரைதுலாங் கவர்களை யரும்பு வைத்தவே. 5.
மாள் செய்த நகரியில் - மாட்சிமை தங்கிய நகரத்
தில், சிறந்து - சிறந்தவர்களாய், சென்று சென்று -
வளர்ந்து வளர்ந்து, குமரர் ஆம் - குமரராகின்ற,
பிராயம் - வயதை, எய்தினர் (அவ்விருவரும்)
அடைந்தார். எய்தலும் - அடையவும், மை துழாம்
நெடுங்கணர் - மை கலந்த நீண்ட கண்களையுடைய
மாதர்களது, மனத்துள் - மனதினுள், காமனார் -
மனம்தனுடைய, ஐது உலாம்-துண்மையாகி உலவும்,
கவர்களை - கவர்கின்ற அம்புகள், அரும்பு வைத்த -
அரும்புவைக்கத் தலைப்பட்டன. (ஏ—அசை)

இக்குமரர் காளைப்பருவம் எய்துதலும் மாதரெல்
லாம் இவர்களைக்கண்டு காமமுற ஆரம்பித்தனர், என்
பது இச்செய்யுளின் கருத்து.

துழாவும், உலாவும், என்பன துழாம் உலாம் என
கின்றன. ஐ - துண்மை, ஐது - துண்மையையுடை
யது. கவர்களை - உள்ளும் கவர்கின்ற புஷ்ப பானங்
கள். மண்மதபாணம் மனதினுள் அரும்புவைத்தல் -
மனத்தினுள் மையல் தோன்றத்தலைப்படுதல். மனத்
துள் ஐது உலாம் கவர்களை - கண்ணுக்குத் தெரியா
மல் மிக்க துண்ணிதாய் மனத்தினுள் ஊடாடும் அம்பு.

74. காமரு வலம்புரி கமழு மேனியன்
தாமரை யகவிதழ் தடுத்த கண்ணினன்
தாமரு ளிருடுணர் தனைய குஞ்சியன்
பூமரு பொலங்குழை புரளுங் காதினன். 6.
75. வாடலில் கண்ணியன் மலர்ந்த மார்பினன்
தாடவழ் தடக்கையன் தயங்கு சோதியன்
கோடியர் குன்றெனக் குலவு தோளினன்
பீடுடை நடையினன் பெரிய நம்பியே. 7.

பெரியநம்பி - மூத்தபிள்ளை ஆகிய விசயன், காட்
மரு - அழகு பொருந்திய, வலம்புரி கமழும் - வலம்
புரிச்சங்கைப்போன்ற, மேனியன் - சரீரமுடையவன்.
தாமரை - தாமரையினது, அகவிதழ் - உள் இதழை,
தடுத்த - ஒத்த, கண்ணினன் - கண்களையுடையவன்.
தாம் - புகையும், மருள் இருள் - மருட்சி தருகின்ற
இருளும், துணர்ந்த அனைப-அடர்ந்ததைப் போன்ற,
குஞ்சியன் - தலைமயிருடையவன். பூ மரு -பொலிவு
பொருந்திய, பொலன்குழை - பொன்னுண்டலங்கள்,
புரளும்-ஆடுகின்ற, காதினன் - காதுகளை யுடையவன்.

வாடல் இல் கண்ணியன் - வாடுதல் இல்லாத மாலை
யணிந்தவன். மலர்ந்த மார்பினன்-விசாலமான மார்பை
யுடையவன். தான் தவழ் தட கையன் - முழந்தாள்
அளவு எட்டுகின்ற பெரிய கைகளையுடையன். தயங்கு
சோதியன் - ஒளிவிளங்கும் பிரகாசத்தை யுடையவன்.
கோடு உயர் - சிகரமுயர்ந்த, குன்றுஎன - மலைஎன்
னுமபடி, குலவுதோளினன் - பொருந்திய தோள்களை
யுடையவன். பீடுஉடை நடையினன் - பெருமை
வாய்ந்த நடையுடையவன்.

கமழும், தடுத்த என்பவைகளுக்கு முறையே
விளங்கும், இணையாகாதென்று விலக்கிய, எனப்
பொருள் கொள்ளலாமெனினும் இங்கே அவைகளை
உவமஉருபுகளாகக் கொண்டோம். மூன்றாமடியில்,
மருள் என்பதையும் உவம உருபாகக் கொள்ளலாம்.

76. பூவைபம் புதுமலர் புரையு மேனியன்
துவிரி தாமரை தொலைத்த கண்ணினன்
நீவிரி யாம்பலிற் சிவந்த வாயினன்
மாவிர் திருமறு வணிந்த மார்பினன். 8.

77. செங்கயல் வலம்புரி திகிரி பென்றிவை
தங்கிய வங்கைய னடித்தன் போதின்ன
மங்கல் மழுகளி ரீனைய செய்கைய
னிங்குமுன் மொழிந்தவற் கிளைய நம்பியே. 9.

இங்கு முன் மொழிந்தவற்கு - இங்கு முன்னால்
சொன்னவனுக்கு, இளையநம்பி - தம்பியாகிய திவிட்
டன், பூவை-காயாமரத்தின், அம்-அழகிய, புதுமலர்-
அன்று மலர்ந்த பூவினை, புரையும்-ஒக்கும், மேனியன்-
(கரிய) சரீரத்தையுடையவன். தூ-தூயமையாய், விரி-
மலர்ந்த, தாமரை - தாமரையை, தொலைத்த-வென்ற,
கண்ணினன் - கண்களையுடையவன். தீ - தீச்சுட
ரைப்போல், விரி - மலர்கின்ற, ஆம்பலில் - செவ்வாம்
பல் மலரைப்போல், சிவந்த - சிவந்த, வாயினன் -
வாயையுடையவன் மா விரி-கருநிறம் விளங்கும், திரு
மரு - அழகிய மறுவை, அணிந்த-தரித்த, மார்பினன்-
மார்பையுடையவன்.

செங்கயல் - சிவந்த கயல்நீளும், வலம்புரி - வலம்
புரிச்சங்கும், திகிரி-சக்கரமும், என்ற இவை - எளும்
இந்த இரகைகள், தங்கிய - அமைந்த, அங்கையன் -
உள்ளங்கையையுடையவன். அடி தன் போதின்ன -
குளிர்த்த தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களையுடைய
வன். மங்கல் - விளக்கமுடைய, மழுகளிறு அனைய -
இளயானைபோன்ற, செல்கையன் - நடையுடையவன்.
திருமாவின் அவதாரமே திவிட்டன் என்று இவ்
வருணைகளால் கவி குறிப்பாகக் கூறுகின்றார்.

ஆயுர்வேத வித்வான் V. B. பண்டிட், சத் வைத்தியசாலை,

நஞ்சன்குடேபல்பொடி நஞ்சன்குடே.

குழந்தைகளுக்கு:

மீகர கஸ்தூரி மாத்திரை
கோரோசனை மாத்திரை
சித்ர தைலம்,
“பால சுதா” (Reg.)
அமிர்தாமலக தைலம்

குழந்தை கட்டிக்கும்
ஜ்வரக் கட்டிக்கும்டிப்போ, பம்பாய்
கல்கத்தா

NANJANGUD TOOTH POWDER

டானிக்குகள்:

சாவனப்பிராசா
திராக்ஷாபாக
பாதாமி ரசாயனம்
ஜீவவஸ்தா (Reg.)
பிருங்காமலக தைலம்
ஸ்பெஷல் மருந்து (15 நாட்
ளுக்கு கு. (2-0-0) பிரான்சு:

மதுரை
காஞ்சீபுரம்.

கம்பராமாயணம்

அயோத்தியா காண்டம்— 3. கைகேசி சூழ்வினப் படலம்.

[114-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

அன்னே யென்றதுந் மைந்த னென்றதுந்
துன்னித் துயின்றதில் தக்க ஆயவே.

வேந்தாதம் வேந்தனான தபரதன் அபயமென்று

அடி வீழ்ந்து புலம்புவது கண்டும்,

இரந்தான் சொல்லு மின் னுரை

கொள்ளான் முனிவெஞ்சான்

மரந்தா நென்னு நெஞ்சின

ணைஞர் வசைபாரான்

சரந்தாழ் வில்லாய் தந்த

வரத்தைத் தவிர்கென்றல்

உரந்தா னல்லா னல்லற

மாமோ வுரையென்றான்

[மரம்போன்ற நெஞ்சினன் ஆகிய கைகேசி, இரந்து வேண்டுகின்ற தயரதனுடைய மொழிகளைக் கொள்ளாதவ னும், கோபம் குறையாதவனும், நாணமில்லாதவனும் ஆகி நின்று, தனக்குவரும் பழியையும் பார்க்காமல், “அம்புகளை விரும்பும் வில்லையுடையவனே, கொடுத்த வரத்தைக் கௌரவ விட்டுவிடு என்று கூறும் இது, உன் வலிமைக்கே தகுமன்றி நல்ல அறம் ஆகுமோ, சொல்” என்றான்]

“தாண்டாமரையவர் தாழும் தகையன்” என் னும் சிந்தாமணிச் செய்யுளாடியிற்போல், “சரந்தாழ் வில்லாய்” என்னுமிடத்திலும் தாழ்தல் என்பது விரும்புதல்என்னும் பொருளையிற்று உரைபெறுவது கைகேசியின் மனநிலைக்கு உரியதாகும். “அம்பு ஒன்று தன்பால் பூட்டி என்னை எய்து நீ கொல்ல வேண்டுமென்று விரும்புகிறீர்களிறது நின்னுடைய வில், என்பதை யறிவேன்” என்னச் சாற்றுவான்போல் “சரந்தாழ் வில்லாய்” என அழைக்கின்றான் கைகேசி. “கோலோடு நின்று நீ என்னை இரக்கின்றாய் கொடி யோம்,” என வைவதல்லால் வேறன்று இவ்வாசகம். ‘இவ்வாறு இரப்பதெல்லாம் உன் எளிமையால் நிகழ்வ தன்று. வலிமையால் செய்வதேயாகும். மற்று, உரத் தால் புரிவதெல்லாம் அறபெனற்கு எங்ஙனம் அமை யும்’ என்னும் நீதியை அறிவுறுத்துகின்றனன் அவ்வ ரிவை. Might is not right என்னும் நியதிக்கிணங் கிய தமிழ்வாசகம் இங்குக் கம்பரில் காணலாகின்றது. இவ்விதமே பின்னரும்,

அரிந்தான் முன்னோர் மன்னவ னன்றே யருமேனி
வரிந்தார் வில்லாய் வாய்மை வளர்ப்பான் வரநல்கிப்
பரிந்தால் என்னும்

என நீதியும் அதற்குரிய மேற்கோள்களும் காட்டு வாள் இக்காரிகை. “தழல்வெங்கட் பேயும் தன்னை பிரந்தால் தாய் தந்தென்னத் தந்தீயும்” என்றுரைத்த தயரதன் கருத்திற்கிணங்கியபடி பேயின் நற்குணம் சிறிதுங் கொண்டிலளாயினும், இக் குழல்சேரர் மட வாள், “பேயும் தனக்கு வேண்டுமெனின் வேதத்தி னின்ற நீதிகள் காட்டும்” என்னும் ஆங்கில வழக்கில் அடங்கியதோர் பேய்க்குணத்தைத் தெரியக் காட்டி னான். ஆயினும் பேய்க்கும் இவட்கும் ஒருபேதமுளது. “உன்னைக் கொல்வேன்” எனப் பற்றிணை மருட் டும் பேய்; இவனோ, “இன்றேல், யா னுயிர்மாய் வேன்” என்கின்றான்.

என்செய்வான் தபரதன். “ஒன்றென் றெவ்வா இன்னலுழந்தான்” என்பார் கம்பர். இதற்கு,

என்பா லோவா நாண்மட மச்ச மிவையேதம்

பூண்பா லாகக் காண்பவர் நல்லார் புகழ்பேணி

நாண்பா லோரா நங்கையர் தம்பா னனுகாரே

ஆண்பா லாரே பெண்பா லாரே டடைவம்மா

என்று புலம்பிய சொற்கள் தக்கதோர் உதாரண மாகும். இச்செய்யுளிற்கென்று நிலவிவரும் பற்பல பாட்பேதங்களே ஒன்றென் றெவ்வா உரையிது என்பதற்குச் சான்று. எத்தனை முயன்றாலும் ‘இதன் பொருள் ஒருவாறு இது’ என்பதல்லால் இன்னதே தயரதன் இயம்பினான் எனத் துணிந்துகூறல் ஒரு வருக்கும் ஆவதொன்றன்று. எனினும்,

[பெருமையினின்று நீங்காத நாணம் மடம் அச்சம் ஆகிய இவைகளைத் தம் ஆபரணங்களாகக் கொள்பவர்களே மாதர் கள் எனற் குரியவர். அவ்வாறின்றித் தம் புகழைக் காத்தி நாணத்தின் தன்மையை ஓராத மாதர்களிடத்தில், ஆண் மக்களேனும், தம் இனத்தையே சேர்ந்த பெண்மக்களே னும், சேரமாட்டார்]

என்பது ஒருவாறு உரைத்தற்குரிய பொருள்களில் ஒன்று. பொருள்தான் இதுவேயாயின் இதனின் சுவையற்ற செய்யுள் வேறென்று கம்பராமாயணத் துள் காண்பதரிது. ஆண்பாலாரே பெண்பாலாரோடு அடைவம்மா” என்ற சுற்றிபுனை நோக்குங்கால், “ஆண்பாலாருடன் பெண்பாலாரையும் கொணர்ந்து மக்கள் என்னும் இனத்தில் சேர்க்க வொண்ணாமோ” எனத் தயரதன் வியந்து முடிப்பதுபோல் தோன்று கின்றது. இம்முடிவிற்கோ மற்ற மூன்று அடிகளும் ஒவ்வவிலையே.

இது எவ்வாறாயினும் தான் தந்த உரையைத் தவிர்த்தற்கு இயல்வதின்றியே,

சுந்தே னீந்தே னில்வா மென்சேய் வனமான
மாய்ந்தேநான்போய்வானரசாள்வென்வசைவெள்ளம்
நீந்தாய் நீந்தாய் நின்மக னோடுந் நெடிது,

[இந்த வரத்தினைக் கொடுத்துவிட்டேன், என் மகன் வனம் ஆளவும் நான் மாய்ந்துபோய் வானத்தை அரசாள் வும், நெடுங்காலம் நீ உன் மகனோடு பழியாகிய வெள் ளத்தை நீதிக்கிடப்பாய்]

என்று தன் வாய்மையை வழங்கிவிட்டான். வர மிரண்டையும் இவ்வகையிற் பெற்றவுடன், “செயன் முற்றி ஊரூ நின்ற சிந்தையினுநர் துயில்வுற்றான்” என்று இக்களத்தினைக் கம்பர் முடிக்கின்றார். என் னென்றியம்புவது இக்கைகேசியின் நெஞ்சத்து நீர் மையை. மெப்பதைத்து ஆவீசோர்ந்து அழலிற் படு தளிர்ப்போற் சாம்பி, மற்றைநாட் பகல் இக்கொற்றவன் தனைஉயிருடன் காணுமோவெனும்படி கிடக்கின்றான் ஓர் ஆண்டுகை, அவகிலா அன்பு கொண்டிருந்ததோர் காத்தற்கொழுநன், அவனோ தன்காரியம் முடிந்த தென்று களிக்கின்றனன். இக்களிப்பினையேனும் பொறுக்கலாம். தான் களிப்படையும்பொருட்டு மன் னற்கு இந்நிலை வந்ததேயெனச் சிறிதுபொழுதேனும்

பரிந்தாற்றான் அவளுக்கு ஆகாதோ. மற்று, களித்த சிந் தையோடு நேரே கண்துயில்வுற்றான் என்றால், தீயவை யாவையினும் சிறந்த தீயான் இவன் ஆகின்றது அதிசயமன்று. பிரம்மாஸ்திரத்தால் மாய்ந்தானெனக் கிடந்த தன்னரு மினையோன் இலக்குமணனைக் கண்டு கரைசெயற்கரிய துயரத்துளாழ்ந்த இராமன் வருந் தியநாள் அவன்,

சென்றென் றென்றே டுந்திய

மெல்லாஞ் சிறையெய்தப்

பொன்றும் மென்னுந் தம்பியை

யார்வத்தொடு புல்லி

ஒன்றுந் தோன்றான் தன்னை

மறந்தான் துயில்வுற்றான்

எனக் கம்பர் இயம்புவதைக் காணுங்கால், கழிபேர் மகிழ்வினாலேனும் துயரினாலேனும் தைவரப்பெற்ற மனத்தினோர் நேரே துயில்போதல் இயற்கையே தான் போலும். வேறெதனிற் பொய்த்ததெனினும், “இராமனைப் பயந்த எற்கு இடருண்டோ” என்று கைகேசி கழறியதும், “பயந்து நமைப் புரந்தான்” என்று அக் கைகேசியை இராமன் குறித்ததும், இவ் வரிய நிலங்களில் துயில்போகுந் தன்மையளவில், ஈன்ற வள் குணம் மக்களைச் சாருமென்னு முண்மையால், பொய்த்ததில்லைபோல் தோன்றி நிற்கின்றன. பொன்றுமெனத் தன் கொழுநன் கிடக்க மகிழ்வி னோடும், தம்பி கிடக்கத் துயரினோடும், துயின்ற இவ் விருவர்போ லல்லாது ஏனையமக்கள் தாம் கண்படை கொள்ள வேறு இடமும் செவ்விபும் வேண்டுவார் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆயினும், இங்குக் கைகேசியும் அங்கு இராமனும் தம்வயமற்ற தன்மையராய நிலை யின் அருமையினைத் துயில்விக்கு மாற்றாற் காட்ட வல்ல கலைஞர் கம்பரன்றி யாரே உளர் !

கைகேசி தன் வரங்களை மன்னவன்பால் இறுத்து எய்தமுன் யாமமும் கடைசென் றெய்தியிருத்தல் வேண்டுமாதலின் அவன் துஞ்சுவதற் கெஞ்சியிருந்த இரவும் மிகச் சிறியதே யாதல்வேண்டும். இருள் கழிந்து மற்றைநாள் பொழுது புலரும் பெற்றிறைக் கவிவரர் தன் இணையற்ற சில தற்குறிப்பெற்றங்களால் மக்க நயமுற நவில்வா ராகின்றார். இந்தச் செய்யுள் கள் சந்தத்தின் அமைதியாலும் சொற்களின் இனி மையாலும் பொருளின் அழகினாலும் யாவரையும் தம் வயமாக்கிக்கொள்ளுந் தன்மையன. இரவு அகன்ற தென்பதை,

சேணு லாவிய நாளே லாமுயி ரொன்று

போல்வன செய்துபின்

எணு லாவிய தோளி னுனிட ரெய்த

வொன்று மிரங்கிலா

வாணி லாநகை மாதரான் செயல்கண்டு

மைந்தர்மு னிற்கவு

நாணி னாளென வேகினு னாளிர்கங்கு

லாகிய நங்கையே

[பண்டைய நாட்களில்எல்லாம் தம் இருவருக்கும் உயிர் ஒன்றே என்னும்படி நடந்திருந்து, பிறகு இப்பொழுது, வலிமைபொருந்திய தோள்களையுடைய தன் நாயகன், தன் பம் அடைய, அதற்குச் சிறிதும் இரங்காத இந்த, நிலவைப் போல் ஒளியுடைய பற்களையுடைய கைகேசியின் செய்கை யைக் கண்டு, இனித் தான் ஆடவர்களுக்குமுன் நிதமயம் நாணிணப்போல் குளிர்ந்த இரவாகிய நெருங்கிய தன் பந்தருக்கு இணையாக்கினார். கதிரவன் போய்விட்டான்]

என இரவை முதலில் ஓர் நங்கையாக உருவகஞ் செய்து அவ்விவரம் இனத்தின் பழியைத் தன் தனிப் பழியாகக் கருதி நாணுமாறு புரிந்து அதனை அகற்றி னார். அதன்பின்,

எண்ட ருங்கடை சென்ற யாம மியம்பு

கின்றன வேழையால்

வண்டு தங்கிய தொங்கன் மார்பன் மயங்கி

விம்மிய வாறெலாங்

கண்டு நெஞ்சு கலங்கி யஞ்சிறை யான

காமர் துணைக்கரங்

கொண்டு தம்வயி ரெற்றி யெற்றி விளிப்ப

போன்றன கோழியே

[எண்ணலாகின்ற யாமம் கடைசியாவதை விளம்புகின்ற கோழிகள், வண்டுதங்கிய மாலையை அணிந்த மார்பினை யுடைய தயரதன், கைகேசியினால் கலங்கி அழுவதையெல் லாம் கண்டு, தம் நெஞ்சு அழிந்து, அழகிய தம் சிறகுகள் என்னும் இரண்டு கைகளையும் கொண்டு, தம்வயிற்றில் அடித்துக்கொண்டு கதறிகின்றவைகளைப் போன்றன]

புட்குலங்களின் ஒலிகள் பல ஒன்றுசேர்ந்து குலவி யெழும் நரலவினை,

தோய்க யத்து மரத்து மென்சிறை துள்ளி

மீதெழு புள்ளொலார்

தேய்கை பொத்த மருங்குன் மாதர் சிலம்பி

னின்று சிலம்புவ

கேக யத்தா சன்பயந்த விடத்தை

யின்னதொர் கேடுகுழி

மாக யத்தியை யுட்கொ தித்து மனத்து

வைவன போன்றவே

[புடிநிறுந்த குளங்களிலிருந்தும் மரங்களிலிருந்தும் மெல்லிய சிறகுகளால் துள்ளி மேலெழும் புள்களெல்லாம், தேய்வதுபோன்ற இடுப்பையுடைய மாதர்களது சிலம்பி னைப் போன்று இடைவிடாது ஒலிப்பனவாகி, கேகயரா ஜன் பெற்ற விஷம்போன்றவனும் இத்தகைய கெடுதியைச் சூழ்பவனும் ஆகிய கைகேசியை, உள்ளங் கொதித்துத் தம் மனத்துள் வைவனவற்றை ஒத்தன]

எனக் காட்டிய பின்னர், விண்ணிருந்த மீனினங்கள் தம் ஒளிகரந்த காட்சியை,

சிரித்த பங்கய மொத்த செங்க ணிராம

னைத்திரு மாலையக்

கரிக்க ரம்பொரு கைத்த லத்துயர் காப்பு

நாணணி தற்குமுன்

வரித்த தண்கதிர் முத்த தாகியிம் மண்ண

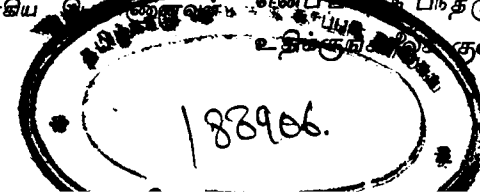
னைத்து நிழற்றமேல்

விரித்த பந்தர் பிரித்த தாமென மீனொ

ளித்தது வானமே

[சிரிக்கின்ற செந்தாமரையைப் போன்ற சிவந்த கண்களை யுடைய இராமனாகிய திருமாலின், யானையின் துதிக்கை போன்ற கையில் சிறந்த மங்கலக்கயிறு கட்டுவதற்காக முன், கட்டிய குளிர்ந்தஒளியுடைய முத்துக்களால், உலகம் முழுவதும் நிறுவுதல்செய்யும்படி விரித்த பந்தரை, (இனி இவ னுக்குப் பட்டாபிபேகம் இல்லையாகையால் அது பயனில்லை யென்று) பிரித்துவிட்டதுபோல், வானத்திலுள்ள கடித்தி ரங்கள் மறைந்தன]

எனப்போல் குளிர்ந்த இரவாகிய நெருங்கிய தன் பந்தருக்கு இணையாக்கினார். கதிரவன் போய்விட்டான்]

செவ்வாய் 11/1/1931

சாய டங்க நலங்க லந்து தயங்கு
தன்குல நன்மையும்
போய டங்க நெடுங்கொ டம்பழி கொண்ட
ரும்புகழ் சிந்துமத்
தீய டங்கிய சிந்தை யாள்செயல் கண்டு
சீரிய நங்கைமார்
வாய டங்கின வென்ன வந்து குவிந்த
வண்குமு தங்களே.

[தன் பெருமையும் அழிந்து, நலத்தோடு கூடி விளங்கிய தன் குலத்தின் சிறப்பும் போய் அழியவும், கொடிய பெரும் பழியைக்கொண்டு அரிய புகழைக் கொட்டிவிடுகின்ற அந்த நெருப்புத் தங்கிய மனமுடைய கைகேசியின் செயலைக் கண்டு, சிறப்புடைய மாதர்களின் வாய் அடங்கி விட்டன என்னும்படி வளப்பமுடைய குமுதங்கள் குவிந்தன]

என்று, குமுதங்கள் குவிதலென்னும் இயற்கை நலத்தினால் கேசபன் மடந்தையின் செயலது கொடுமையும், சீரிய மங்கைமார் சிறப்பிழைத் தம்பழியாய்க் கொண்டு நாணத்தால் வாய்திறக்கமாட்டாமல் வாளா அமைகின்ற குணப்பெருமையும் ஒருங்கே விளங்கக் கூறினார். “சீரிய நங்கைமார்” என்றிருப்ப

தனினும் “சீரிய நங்கைமார்” என்ற பாடம் ஒரு வகையிற் சிறிது பொருள்சிறக்கலாமெனத் தோன்றுகின்றது. இனப்பழிக் கழிந்து நானும் நங்கையர் தன்மையை முன் கங்குலென்னும் நங்கையின் திறத்தில் கம்பர் காட்டியாய்விட்டபடியால், கோபிக்கின்ற குணத்தை இங்குக் கூறுமாற்றால் வேறுபட்ட நயம் இப்பாடத்தால் எய்தவரும். பொதுவறப் பொங்கு மொரு கோபம் மூண்டக்கால் வாய்திறந்து யாதும் உரைக்கலாற்றாது குமுறுவார் என்னுங் கொள்கையை, மறவரை மடித்தவாயினராய்ப் போரினுள் புகுத்துவார் சில புலவர்களின் உரைகளில் மிகக் காணலாம்.

கம்பருக்கு முன்னும் பின்னும் கவிகள் எத்தனையோ பலர் தம் கதையின் நிகழ்ச்சிகளைத் தற்குறிப் பேற்றங்களால் தவழச் செய்திருக்கின்றனர். அவ்வச் செய்யுள்கள் அதனதன் அளவில் தக்க ஆற்றலுடன் அமைக்கப்பெற்றன வாகவும் இருக்கலாம். எனினும் யாவும் அயலயல் இடைபந்து, உணர்வதற்கேயன்றி உரைப்பதற் கொண்ணு வொருவகை மனநிலையை இந்திரசாலம்போல் இவைகளுக்குக் கிணையம் எழுப்ப வல்ல பாசரங்கள் பல பிறநூல்களிற் காணலரிது.

யாப்பிலக்கணம்

சீர்.

[125-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

நேர்நேர் நிரைநிரை நேர்நிரை நிரைநேர், என இரண்டு அசைகள் நான்குவிதமாய்ச் சேர்ந்து ஈரசைச்சீர் ஆகக்கூடு பென்பதையும், இவைகளை முறையே, தேமா கருவிளம் கூவிளம் புளிமா என்னும் வாய்பாட்டால் குறிக்கலாம் என்பதையும், ஈரசைச்சீர்களை இயற்சீர் என்ற பேரால் குறிக்கலாமென்பதையும், சென்றவாரம் கூறினோம். இனி மூவசைச்சீர்கள் ஆகக்கூடிய விதங்களைக் கற்கலாம்.

மூவசைச்சீர். (உரிச்சீர்)

ஈரசைச்சீரிற்கு இயற்கீர் என்று பெயரிட்டு வழங்குவதுபோல மூவசைச்சீரிற்கு உரிச்சீர் என்று பெயரிட்டு வழங்குவார்.

மூன்று அசைகள் எட்டு விதங்களாக மாறிமாறி ஒரு சீரினுள் சேரக்கூடும் என்பதை உணர்தல் எளிது.

- (1) மூன்று அசைகளும் நேரசைகளாக இருக்கலாம்:—கண்ணுலே—நேர்நேர்நேர்—தேமாங்காய்.
- (2) மூன்று அசைகளும் நிரையசைகளாக இருக்கலாம்:—புனற்குறுவிடாய்—நிரைநிரைநிரை—கருவிளங்கனி.
- (3) முதலிரண்டும் நேரசைகளாக, கடைசி அசை நிரையசையாக இருக்கலாம்:—நீள்வான்சுடர் - நேர்நேர்நிரை—தேமாங்கனி.
- (4) முதலிரண்டும் நிரையசைகளாக, கடைசி அசை நேரசையாக இருக்கலாம்:—மணங்கமழ்பூ—நிரைநிரைநேர்—கருவிளங்காய்.
- (5) முதல்அசை நேரசையாக, மற்ற இரண்டும் நிரையசைகளாக இருக்கலாம். ஆயிழையொளிர்—நேர்நிரைநிரை—கூவிளங்கனி.

(6) முதல் நிரையசையாக, மற்ற இரண்டும் நேரசைகளாயிருக்கலாம்:—மகனேகாண்—நிரைநேர்நேர்—புளிமாங்காய்.

(7) முதலும் கடையும் நிரையசைகளாக, நடுவில் நேரசை இருக்கலாம்:—தலைவெண்மதி—நிறைநேர் நிரை—புளிமாங்கனி.

(8) முதலும் கடையும் நேரசைகளாக, நடுவில் நிரையசையிருக்கலாம்:—கண்படுமோ - நேர்நிரைநேர்—கூவிளங்காய்.

ஆதலால், இயற்சீர் நான்கின் இறுதியிலும் நேர் அசை ஒன்று தனித்தனி சேர்வதால் நான்கும், நிரை அசை ஒன்று தனித்தனி சேர்வதால் நான்கும், ஆசு, எட்டுவகைகளில் மூவசைச்சீர்கள் அமையக்கூடும் என்பது புலப்படும். ஈரசைச்சீர்களைப் போலவே மூவசைச்சீர்களையும் வாய்பாடுகளால் குறிக்கலாம்.

தேமா, புளிமா, கருவிளம் கூவிளம் என்னும் ஈரசைச்சீர் வாய்ப்பாடுகளுடன் இறுதியில் நேரசை வருமானால் ‘காய்’ என்ற சொல்லையும், இறுதியில் நிரையசை வருமானால் ‘கனி’ என்ற சொல்லையும் சேர்த்துக்கொள்வதே உரிச்சீர் எனச் சொல்லப்படும் மூவசைச் சீர்களுக்கு உரிய எட்டுவாய்ப்பாடுகளும் ஆகும்:—

இயற்கீர் (இரண்டசை)	உரிச்சீர் (மூன்றசை)
நேர்நேர்—தேமா.	நேர்நேர்நேர்—தேமாங்காய்.
நிரைநிரை—கருவிளம்.	நிரைநிரைநேர்—கருவிளங்காய்.
நிரைநேர்—புளிமா.	நிரைநேர்நேர்—புளிமாங்காய்.
நேர்நிரை—கூவிளம்.	நேர்நிரைநேர்—கூவிளங்காய்.
நேர்நேர்—தேமா.	நேர்நேர்நிரை—தேமாங்கனி.

நிரைநிரை—கருவிளம். நிரைநிரைநிரை—கருவிளங்கனி நிரைநேர்—புளிமா. நிரைநேர்நிரை—புளிமாங்கனி நேர்நிரை—கூவிளம். நேர்நிரைநிரை—கூவிளங்கனி.

இப்பொழுது, இன்னொரு செய்யுளை வரைந்து அதனில் உள்ள சீர்கள் எவ்வகைபன எனப் பயின்று கொள்வோம்:—

பனித்துண்டஞ் குடும் படர்ச்சடை
யம்பல வன்னுலகர்
தனித்துண்டவன்றொழுந் தானோன்
கயிலைப் பயில்சிலம்பா
கனித்தொண்டை வாய்ச்சி கதிர்முலைப்
பாரிப்புக் கண்டழிவுற்
றினிக்கண் டிலம்பற்றுச் சிற்றிடைக்
கென்றஞ்சு மெம்மனையே.

[மாணிக்கவாசகர் பாடிய திருச்சிறம்பலக் கோவையினின்று எடுத்தவொரு செய்யுள் இது. காதலித்துப்புணர்ந்த தலைமகளை மணக்காது காலம் நீட்டிக்கின்ற தலைமகனை நோக்கி, தலையின் உயிர்த்தோழி, “இனி நீ விரைந்து மணங்கொள்ளாயாயின், தன் மகளின் பருவமுதிர்ச்சியைக் காண்கின்ற எமது அன்னை அவளை வேறு யாவருக்கேனும் மணஞ்செய்து தந்துவிடுவாள். ஆகலின் நீ முற்பட வரைந்துகொள்” எனக் கூறினது இது. இச்செய்யுளின் பொருள் பின்வருமாறு:—குளிர்த்த பிறைச்சந்திரனைச் சூடிய விரிந்த சடையையுடைய சிற்றம்பலவனும், உலகத்தைத் தனித்து உண்ட திருமாலால் தொழப்பெற்ற தான்களையுடையவனும் ஆகிய சிவபெருமானது கயிலையமலையில் வாழ்கின்ற தலைவனே, கொவ்வைக் கனிபோன்ற வாயையுடைய தன் மகளின் முலைகளின் பூரிப்பை எமது அன்னைகண்டு மனம்கலங்கி, இவளது சிறிய இடைக்கு ஆதாரமாக ஒரு கணவனை இன்னும் காணவில்லையே என்று அஞ்சுகின்றாள்—ஆதலால், யாது நேருமோ அறியேன்.]

இச்செய்யுளினுள்ள சீர்களை ஒவ்வொன்றாக எடுத்துக் கொள்வோம்:—

பனித்துண்டஞ்:—சீரிற்கு முதலினுள்ள ப என்னும் குறிலைத் தனித்து ஓர் அசையாகக் கொள்ளலாகாதாகையால், அதற்கடுத்துள்ள னி என்னுமெழுத்தையும் அதற்கடுத்துள்ள த் என்னும் மெப்பையயுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு பனித் என்பதை முதல் அசையாகக் கொள்ளவேண்டும். இது நிரையசை. பின், து என்னும் குறிலிற்குப் பின்னுள்ள ண் என்னும் மெப்பையயுஞ் சேர்த்துக் கொண்டால் துண் ஒரு அசை ஆகும். அது நேரசை. அதன் பின் டஞ் என்பது ஒரு நேர் அசை. ஆதலால் இந்தச் சீரில் முதல் நிரையசையும், மற்ற இரண்டும் நேரசைகளாகவும் இருக்கின்றன:—பனித்-துண் - டஞ்=நிரைநேர்நேர்=புளிமாங்காய். (மூவசைச்சீர்).

குடும்:—கு-டும்=நேர்நேர்=தேமா (ஈரசைச்சீர்)
டடர்ச்சடை:—படர்-ச்சடை=நிரைநிரை=கருவிளம் (ஈரசைச்சீர்).

யம்பல:—யம்-பல=நேர்நிரை=கூவிளம்(ஈரசைச்சீர்)
வன்னுலகர்:—வன்-னுல-கர்=நேர்நிரைநேர்=கூவிளங்காய் (மூவசைச்சீர்).

தனித்துண்:—தனித்-துண்=நிரைநேர்=புளிமா (ஈரசைச்சீர்)

டவன்றொழுந்:—டவன்-றொழுந்=நிரைநிரை=கருவிளம் (ஈரசைச்சீர்)

தானோன்:—தா - னோன் =நேர்நேர்=தேமா (ஈரசைச்சீர்).

கயிலைப்:—கயி-லைப்=நிரைநேர்=புளிமா. (ஈரசைச்சீர்).

பயில்சிலம்பா:—பயில்-சிலம்-பா=நிரைநிரைநேர்=கருவிளங்காய்-(மூவசைச்சீர்)

கனித்தொண்டை:—கனித் - தொன் - டை=நிரைநேர்நேர்=புளிமாங்காய் (மூவசைச்சீர்)

வாய்ச்சி:—வாய்ச் - சி=நேர்நேர்=தேமா (ஈரசைச்சீர்)

கதிர்முலைப்:—கதிர் - முலைப் =நிரைநிரை=கருவிளம் (ஈரசைச்சீர்).

பாரிப்புக்:—பா - ரிப்-புக்=நேர்நேர்நேர்=தேமாங்காய் (மூவசைச்சீர்)

கண்டழிவுற்:—கண் - டழி-வுற்=நேர்நிரைநேர்=கூவிளங்காய் (மூவசைச்சீர்).

றினிக்கண்:—றினிக் - கண் =நிரைநேர்=புளிமா (ஈரசைச்சீர்)

டிலம்பற்றுச்:—டிலம் - பற்-றுச்=நிரைநேர்நேர்=புளிமாங்காய் (மூவசைச்சீர்)

சிற்றிடைக்:—சிற்-றிடைக்=நேர்நிரை=கூவிளம் (ஈரசைச்சீர்)

கென்றஞ்சு:—கென் - றஞ் - ச =நேர்நேர்நேர்=தேமாங்காய். (மூவசைச்சீர்).

மெம்மனையே:—மெம்-மனையே=நேர்நிரைநேர்=கூவிளங்காய். (மூவசைச்சீர்)

இந்தச் செய்யுளில், நிரையசைபை யீற்றிலுடைய மூவசைச்சீர்கள் வரவில்லை. எனின், தேமாங்கனி, புளிமாங்கனி, கருவிளங்கனி, கூவிளங்கனி என்ற வாய்பாடுடைய நால்வகை மூவசைச் சீர்களுக்கும் வேறு செய்யுளில் உதாரணம் பார்க்கவேண்டும். இவை தவிர இயற்சீரிலும் உரிச்சீரிலும் மற்றவைகளெல்லாம் இச்செய்யுளில் வந்திருக்கக் காணலாம்.

இயற் { நேர்நேர் (தேமா)—குடும்
நிரைநிரை (கருவிளம்)—படர்ச்சடை
சீர் { நேர்நிரை (கூவிளம்)—யம்பல
நிரைநேர் (புளிமா)—கயிலைப்
உரிச் { நேர்நேர்நேர்(தேமாங்காய்)—கொன்றஞ்சு
நிரைநிரைநேர்(கருவிளங்காய்)—பயில்சிலம்பா
சீர் { நேர்நிரைநேர்(கூவிளங்காய்)—வன்னுலகர்
நிரைநேர்நேர்(புளிமாங்காய்)—பனித்துண்டஞ்
(நிரையீற்றுச் சீர்களும் உரிச்சீர்களே)

உரிச்சீர் எனப்படும் மூவசைச்சீர்கள் இரண்டு வகைப்படும். அதனில், தேமாங்காய், கருவிளங்காய், கூவிளங்காய், புளிமாங்காய், என நேரசையால் முடிக்கின்ற நான்குசீர்களுக்கும் வெண்பாஉரிச்சீர் என்றும்; தேமாங்கனி, கருவிளங்கனி, கூவிளங்கனி, புளிமாங்கனி என நிரையசையால் முடிக்கின்ற நான்கு சீர்களுக்கும் வஞ்சியுரிச்சீரென்றும் பெயரிட்டிருக்கின்றனர். ஆயினும், வெண்பாவுரிச்சீரை, வெண்சீர் அல்லது காய்ச்சீரென்று வழங்குவதுண்டு. மூவசைச்சீர்களில் நேரசையை சுற்றிலுடைய சீர்கள் தாம் வெண்பாவில் வரலாம் (நிரையசையை. சுற்றிலுடைய மூவசைச்சீர்கள் வெண்பாவினுள் வரலாகாது). ஆகலாற்றான், வெண்பாவிற்கு உரித்தாயிருக்கின்ற காரணம்பற்றி நேர்ந்து மூவசைச்சீர்கள் நான்கையும் வெண்பாவுரிச்சீர் என அழைத்தனர். இதனையே

குறுக்கியக்கால் வெண்சீர் எனவரும். இவைகளுக் குரிய வாய்பாடு காய் என்ன முடிவதால் காய்ச்சீர் என்பதும் தகுதியாகின்றது. காய்ச்சீரெல்லாம் மூவ சைச்சீர்களே, தேமா புளிமா என நேரகையில் முடி கின்ற ஈரசைச்சீர்களைக் காய்ச்சீர் என்னலாகாது. நேரகையில் முடிகின்ற ஈரசைச்சீர்கள் இரண்டையும் மாச்சீர் என்று அதன் வாய்பாட்டிற்கிணங்க அழைப்ப துண்டு. கருவிளம் கூவிளம், என நிரையசையில் முடிகின்ற ஈரசைச்சீர்கள் இரண்டையும் அப்படியே அதன் வாய்பாட்டிற்கிணங்க விளக்கீர் என வழங்குவர்.

நிரையசை ஈற்றிலுள்ள மூவசைச்சீர்களு நான்கும் மிகுதியும் வஞ்சிப்பா என்னும் பாவினுள் வருவதற்கு உரித்தாயிருப்பதால் அவை வஞ்சி உரிச்சீர் என்னும் பெயர் பெற்றன. கனி என்னும் வாய்பாட்டிற் கிணங்க இவைகளைக் கனிச்சீர் எனக் குறித்தலும் உண்டு. கனிச்சீர்கள் எல்லாமும் மூவசைச்சீர்களே.

[இயற்சீர் எனப்படும் ஈரசைச்சீர்கள் ஆசிரியப்பா என் னும் பாலிற்குப் பெரும்பாலும் உரியதாதலால் அவை களை ஆசிரிய உரிச்சீர் என அழைப்பதுண்டு என்று கூறி யிருக்கின்றோம். ஆனால் இயற்சீர், வெண்பாவில் வரலாகா தென்றும், காய்ச்சீர் வஞ்சிப்பாவில் வரலாகாதென்றும் எண்ணிவிடாதீர்.]

இனித் கனிச்சீர் எனப்படும் வஞ்சியுரிச்சீர் வரு கின்ற செய்யுளொன்றையும் காண்போம்.

நீற்றூணிறை வாகிய மேனியுட்
 னிறையன்புறு சிந்தையி னேசமிக்
 மாற்றாப்புர மாற்றிய வேதியரை
 மருளும்பிணி மாயை யறுத்திடுவான்
 கூற்றாயின வாறு விலக்ககிலீ
 ரெனநீடிய கோதி நிறுப்பதிகம்
 போற்றுவூல கேழின் வருந்துயரம்
 போமாடுதெந் தின்று புகன்றனரால்
 நீற்றூணிறை :—(மூன்றசை) நீற்-றூ-ணிறை = நேர்
 நேர் நிரை = தேமாங்கனி - வஞ்சியுரிச்சீர் எனப்படும்
 கனிச்சீர்
 வாகிய :— (இரண்டசை) வா-கிய = நேர் நிரை =
 கூவிளம். இயற்சீர் எனப்படும் ஆசிரிய உரிச்சீர் -
 விளச்சீர்.

மேனியுட் :—(மூன்றசை) மே-னியு-ட் = நேர் நிரை
 நேர் = கூவிளங்காய் - வெண்பாவுரிச்சீர் எனப்படும்
 காய்ச்சீர்.

னிறையன்புறு :—(மூன்றசை) னிறை-யன்-புறு =
 நிரைநேர்நிரை = புளிமாங்கனி - வஞ்சியுரிச்சீரெனப்
 படும் கனிச்சீர்.

சிந்தையி :—(இரண்டசை) சித்-தையி = நேர்நிரை =
 கூவிளம். இயற்சீர் எனப்படும் ஆசிரிய உரிச்சீர்-விளச்
 சீர்.

னேசமிக :—(மூன்றசை) னே-சமிக = நேர்நிரை
 நேர் = கூவிளங்காய்-வெண்பாவுரிச்சீர் எனும்காய்ச்சீர்.

மாற்றாப்புர :—(மூன்றசை) மாற்-றா-ப்புர = நேர்நேர்
 நிரை = தேமாங்கனி - வஞ்சியுரிச்சீர் எனும் கனிச்சீர்.

மாற்றிய :—(இரண்டசை) மாற்-றிய = நேர்நிரை =
 கூவிளம். இயற்சீரெனும் ஆசிரியஉரிச்சீரின் விளச்சீர்.

வேதியரை :—(மூன்றசை) வே-திய-ரை. நேர்நிரை
 நேர் = கூவிளங்கனி. வெண்பா உரிச்சீரெனும்காய்ச்சீர்.

மருளும்பிணி :—(மூன்றசை) மரு - ளும்- பிணி =
 நிரைநேர்நிரை = புளிமாங்கனி— வஞ்சியுரிச்சீரெனும்
 கனிச்சீர்.

மாயை :— (இரண்டசை) மா - யை = நேர்நேர் =
 தேமா - இயற்சீரெனும் ஆசிரியவுரிச்சீரில் மாச்சீர்.

யறுத்திடுவான் :—(மூன்றசை) யறு-த்-திடு-வான் =
 கருவிளங்காய் - வெண்பா வுரிச்சீரெனும் காய்ச்சீர்.

இப்படியே இச்செய்யுளிலுள்ள மற்றச் சீர்களையும்
 பயின்றுகொள்க.

இதுவரையில் கற்றுள சீர்களின் பெயர்களையும்
 தன்மையையும் நினைவில் வைத்துக்கொள்ளக் கீழ்க்
 காணும் குறிப்பு உதவியாயிருக்கும் :—

1. ஓரசைச்சீர்-அசைச்சீர் { நேரசைச்சீர்
 நிரையசைச்சீர்.
2. ஈரசைச்சீர், இயற்சீர் { தேமா } மாச்சீர்
 புளிமா }
 அல்லது ஆசிரியவுரிச்சீர் { கருவிளம் } விளச்சீர்.
 கூவிளம் }
3. மூவசைச்சீர். { தேமாங்காய் } வெண்பாஉரிச்சீர்
 புளிமாங்காய் } அல்லது வெண்சீர்
 கருவிளங்காய் } அல்லது காய்ச்சீர்.
 கூவிளங்காய் }

3. மூவசைச்சீர். { தேமாங்கனி } வஞ்சியுரிச்சீர்
 புளிமாங்கனி } அல்லது
 கருவிளங்கனி } கனிச்சீர்.
 கூவிளங்கனி }

அடுத்தவாரம், நான்கசைச்சீர்களைக் கற்றபிறகு,
 இச்சீர்கள் ஒன்றோடொன்று இணைக்கின்ற தளையென்
 னும் உறுப்பின் இலக்கணத்தைக் கற்போம்.

மானதசாத்திரம்

[PSYCHOLOGY]

[133-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

(புலன்கள் - Perception)

காது

ஒலியலைகள் புறச்செவியை அடைகின்றபோது,
 அவை ஒருமுகப் படுத்தப்பட்டுப் புறச்செவிக்
 குழைவழியாக உட்செலுத்தப்படுகின்றன. சென்று
 செவிப் பறையைத் தாக்குகின்றன. செவிப் பறையும்
 அவ்வொலிகளின் அசைவிற் கேற்றவாறு அசைகிறது.
 உடனே அச் செவிப்பறையோடு தொடர்புண்ட சம்
 மட்டி யென்பு, பட்டடையென்பு பக்கறையென்பு
 என்பவை முன்பின்கு அசைகின்றன. பக்கறையி

னசைவால் முட்டைப்புழைத் தோல் அசைகிறது. அத
 னால் அகச்செவியில் உள்ள புரிமுடியில் (Cochlea)
 நிறைந்துள்ள நீரிலே அலைகள் எழுகின்றன. முட்
 டைப் புழைக்குழல் வழியாகச் சென்று மேலேறி
 வட்டைப் புழைக்குழல் வழியாக இவ்வசைவு பாவி
 இறங்குகின்றது. இவ்வாறு நீரில் அலைகள் எழுகின்ற
 போது கோல்கள் மயிர்க்கரு வைப்புக்கள் இவற்றில்
 ஒன்றைத் தாக்குகின்றன; இவை எட்டாவது
 மண்டை நரம்போடு தொடர்புடையன. ஆதலினால்,

பிப்ரவரி 26, 1931]

கலாநிலயம்

155

இக்கருவைப்புக்களது அசைவால் நரம்புக் கிளர்ச்சி
 எழுந்து மூளையிலுள்ள செவியெல்லையை அடையும்.

இடைச்செவிக் குழை நமது வாயில் வந்து முடி
 கின்றதல்லவா? அதன் பயன் என்ன? உரத்த ஒலி
 தாக்கியபோது, செவிப்பறை விசையாக உள்ளுக்கு
 உந்தப்படும். அதுபோது அது இடைச்செவியின் மற்
 றோர் எல்லையாகிய என்புச் சுவரில்போய் முட்டும்.

அவ்வாறு பின்னுக்குச்சென்ற செவிப்பறை முன்
 னுக்கு வருவது எங்ஙனம்? விழுங்குதல் என்ற செய்
 கையைச் செய்வோமானால், காற்றானது, வாயோடு
 தொடர்புண்ட இடைச்செவிக் குழல்வழியாகச்
 சென்று செவியில் நிறைகின்றது; அவ்வாறு நிறையும்
 போது செவிப்பறை முன்னுக்குத் தள்ளப்படுகிறது.

கண்ணைப்பற்றி ஆராய்ந்தபோது, கட்டிலனை உண்
 டாக்குவதற்குப் பல தசைநாரியக்கங்கள் துணைபுரிந்
 தமை கண்டோம். கண்ணைத் திருப்பிப் பார்ப்பது
 போலக் காதைத் திருப்பிக் கேட்கும் மக்கள் இல்லை.
 ஆனால் விலங்குகளோ ஒலிவரும் வழியே காதை
 நெளித்தும் அசைத்தும் கேட்கின்றன. புறச்செவியை
 அசைக்கும் தசைநார் மக்களிடையும் காணக் கிடக்
 கின்றது. ஆனால் அதுநம்முயற்சிக்கு அடங்கியதன்று.
 ஒலிவழி தலைபடியே திருப்பித்தான் கேட்கவேண்டும்.

ஒலியலைகளின் அளவுவேற்றுமையால், ஒலியின்
 பண்புகள் மாறுபடுகின்றன. ஒரே யளவான ஒளி
 அலைகள் தாக்கியபோது நிறப்புலனும் பல அளவான
 ஒளி அலைகள் தாக்கியபோது வெளிற்றுப் புலனும்
 எழுந்தமை கண்டோம். அவ்வாறே ஒரேயளவான
 ஒலியலைகள் தாக்கியபோது இன்னோசைப் புலனும்
 (Tone), பல அளவான ஒலியலைகள் தாக்கியபோது
 திரட்டோசைப் புலனும் (திரட்டோசை - கூப்பாடு-
 பிங்கலந்தை - Noise) எழுகின்றன. வெளிற்றும்
 நிறமும்போல, இன்னோசையும் திரட்டோசையும்
 வேறுபடுவன அல்ல. திரட்டோசையிலே எந்த
 அலைபின்வகை மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றதோ
 அதற்கேற்ற இன்னோசைபோலவே, அத்திரட்டோ
 சையும் தோன்றும். ஆனால் திரட்டோசையின்
 பலவகைப்பட்ட வேற்றுமையும் உடன் தோன்று
 கின்றன. வெளிறைக் காண்பதுபோலத் திரட்டோ
 சையைக் கேட்பது இன்பமாவதில்லை. கூப்பாடு கேட்
 டபோது காதை மூடிக்கொள்கிறோம்.

ஒலியலைகளின் அளவுக்கு ஏற்றவாறு இவ்விந்
 தோசைகள் வேறுபடுகின்றன. ஒரிமைப்போதில் சில
 வாக அலைகள் எழுந்தபோது, கீழோசை (தக்கு
 Deep Tones) எழுகின்றது; பலவாக எழுந்தபோது
 மேலோசை (எச்சு Shrill) எழுகின்றது. கைக்களை
 விளரி துத்தம் என்று எழுகின்ற ஓசைகளைக்காண்க.
 ச, ரி, க, ம, ப, த, நி, என்பன இவ்வோசைநிலையையே
 காட்டுகின்றன. மேல் ச; கீழ் ச என்று வழங்குவதும்
 காண்க. கீழோசை மேலோசை என்பன மெல்லோசை
 வல்லோசை என்பவற்றினும் வேறு. மெல்லோசை
 வல்லோசை என்பன ஒலியலையின் உரத்தைப்பொருத்
 தன. கீழ் ச என்ற இன்னோசையினை மெல்லோசை
 யாகவும் பாடலாம், வல்லோசையாக உரத்தும் பாட
 லாம். சிலர் இன்னோசைநிலை வேறுபாட்டினைத்தையும்
 பிரித்தறிவதற்குப் புலனாக மக்கள் நிறங்
 களைப் பிரித்தறிவதுபோல ஒலிகளைப் பிரித்தறிவ
 தில்லை. அதனாலன்றோ நிறங்களைப்போல இன்னோ
 சைகளுக்குப் பெயரிட்டு வழங்கவில்லை.

ஒரிமைக்கு 256 முறை அசையும் அலையால் எழும்
 இன்னோசையை 'ச' என்று கொண்டனர். அதனி
 னும் இரட்டித்து அசையும் (அதாவது 512 அசைவு)
 ஒலியை மேல் ச எனவழங்கினர். அங்ஙனமே 128
 முறை அசையும் அலையால் எழும் ஒலியை கீழ் 'ச'
 என வழங்கினர்.

ச : ஓர் இமைக்கு 256 முறை அசையும் அலை
 ரி : 288 அசைவுகள்
 க : 320 அசைவுகள்
 ம : 341½ அசைவுகள்
 ப : 384 ,,
 த : 462½ ,,
 நி : 480 ,,

இவற்றை இரட்டித்தால் மேலோசைகளும் அரை
 யாகக் குறைத்தால் கீழோசைகளும் எழும்.

ஓர் இன்னோசை எழுமானால் அதனோடு துணை
 யோசைகளும் எழுகின்றன. யாழில் ஒரு நரம்பைத்
 தட்டுகின்றோம். அதனோசை எழுகின்றது. அது
 அதனுடைய முழுவோசை. ஆனால் அதனை எங்குத்
 தட்டுகின்றோமோ அதற்கேற்கவும் மற்றோர் ஓசை
 யும் எழுகின்றது. மேலுள்ள காலனாவில் ஓர் ஓசை;
 அடுத்த கால் அளவில் வேறு ஓசை. இவ்வாறு ஓசை
 வேறு படுகிறதல்லவா. இத்துணையோசைகளும் முத
 லோசையோடு இடையாந்து விடுகின்றன. பழக்கத்தினால்
 தான் இவற்றை வேறு பிரித்தறிய முடியும். இந்தத்
 துணையோசையை உள்ளோசை அல்லது நுணுக்கம்
 (பிங்கலந்தை) (Over Tones) என்று இசை
 நூலார் வழங்குகின்றனர். உள்ளோசையும் இன்
 னோசையும் இணைந்து ஒரு கம்பலை, (Clang) யாகின்
 நன. (கம்பலை என்பது இசைக்கருவிகளில் எழும்
 ஒலிக்குப் பெயராகக் கொள்க.) உள்ளோசைகள்
 பிரிந்திசைப்பதில்லை யாதலில் கம்பலையானது தனிப்
 புலனாகவே விளங்குகின்றது. ஆனால், 'ச' என்பதன்
 கம்பலை, யாழில் எழுவதற்கும் குழலில் எழுவதற்
 கும் உள்ள வேற்றுமை இந்த உள்ளோசையின் வேற்
 றுமையாலாய் தோன்றன்றோ. இவ்வேற்றுமையா
 லன்றோ, இன்னோசையை யறிவதோடு, இவ்வோசை
 இந்த இசைக்கருவியின் நின்றும் எழுகிறது என்
 றும் அறிகின்றோம். ஒரு குரலுக்கும் மற்றொரு குர
 லுக்கும் உள்ள வேற்றுமையும் இதனால்தான் நேரிடு
 கின்றது. இவ்வேறுபாட்டை யெல்லாம் குரல் (Tim-
 bre) வேறுபாடு என வழங்கலாம்.

இரண்டு இன்னோசைகள் ஒன்றாக எழும்போது
 அவற்றைத் தனித்தனியே உணராத ஒன்றாகவே
 உணர்கின்றோம்; அவை அவ்வாறு கலந்துவிடுகின்றன.
 (Fusion). இரண்டு ஓசைகளை நாம் கேட்கும்போது
 பழக்கத்தின் பயனாக மூன்றாவது ஓசையொன்றையும்
 கேட்கலாம். இதனை வேற்றோசை (Difference
 Tone) என வழங்குவர். 256 அசைவுள்ள இன்
 னோசையும் 286 அசைவுள்ள இன்னோசையும்
 எழும்போது 10 அசைவுள்ள வேற்றோசை கேட்கும்.
 எனின், வேற்றோசையின் அசைவு, அவ்விரண்டு
 இன்னோசைகளை எழுப்பும் அசைவுகளின் வேற்
 றுமையே.

உரம்:--உரத்த ஒலி என்பதனை அறிவோம். l.m.g.
 எடையுள்ள ஒரு கடற்பஞ்சை (Cork) 91 m.m.
 தொலைவிலிருந்து, 1m.m. உயரத்திலிருந்து எறிந்தால்
 அந்த ஓசை நமக்குக் கேட்கும். அதற்கும் உரத்தில்
 குறைந்த ஒலியை நாம் கேட்கமுடியாது. அவ்வாறே
 வலியுஓசையின், மேனிலைஇன்னும் அளக்கப்படவில்லை.

அகச்செவியிலிருக்கும் ராப்பங்கள் கோல்வடிவாக
 வும் மயிர்க்கரு வைப்புக்களாகவும் விளங்குதல் கண்
 டோம். அவை அளவில் வேற்றுமைப்பட்டு விளங்கு
 வதையும் குறித்துவைத்தோம். இவை தமதுநீளத்திற்
 கேற்றவாறு தக்க அளவுள்ள ஒலியலைகளால் தாக்
 குண்டு நரம்புக்கிளர்ச்சியை எழுப்புகின்றன என்று
 ஹெல்ம்ஹோல்ட்டஸ் (Helmholts) என்பவர் விளக்
 குவார். ஆனால் இதற்கு அனைவரும் உடன்படுவதில்லை.

நோயற்ற : : ஆரோக்கிய வாழ்க்கைக்கேற்ற குறைவற்ற :
: : வாழ்வே இரு அருமருந்துகள் : செல்வம்

“ஸித்தகல்ப மகரத்துஜம்” (ரிஜிஸ்டர்ட்)
தேசத்திலுள்ள கொடியவியாதிகளை நீக்கி இரத்தச் சத்தி செய்து, நரம்புகளைப் பலப்படுத்தி மூளைக்கு ஞாபக சக்தியையும் தேசத்திற்குப் பலத்தையும் அளிப்பதில் இம் மருந்து ஒப்புயர்வற்றது. இவ்வரிய ஓளவுத்தத்தின் பெருமையைப் போற்றாத வைத்தியர்களே யில்லை. தேச ஆரோக்கியத்தைப் பெருக்கி வாழ்நாட்களை வளரச்செய்யும் சக்தி இம்மருந்தில் நன்கு அமைந்திருக்கிறது. ஒரு புட்டி மருந்தே தேசத்தை வலுப்படுத்தவும், ஜீவசக்தி, ஞாபக சக்தி பெறவும் போதுமானது. மூளையைக் கொண்டு பிழைப்பவர்களுக்கு இது ஓர் வரப்பிரஸாதம்.

60 மாத்திரைகள் கொண்ட புட்டி ரூபா 10
உங்கள் நரம்புகளையும், தேசத்தையும் பலப்படுத்தவும், ஞாபக சக்தியைப் பெறவும், நோய்களிலிருந்து விடுதலையடைந்து ஆரோக்கிய சுயராஜ்யத்தைப் பெறவும் சுலபமான வழி, ஆயுர்வேத ரத்ன பண்டிட் டாக்டர் N. V. பூரீ ராமாசாஸ்திர அவர்களின் இணையற்ற ஓளவுத்தகளிலேயே இருக்கின்றது. அவைகளை உபயோகித்து இன்ப வாழ்வு நடத்தச் சிறிதே தயக்காதீர்கள்.

மதராஸ் ஆயுர்வேதிக் பார்மலி லிமிடெட் சென்னை.
தபால் பெட்டி 151, சென்னை. கேட்லாக் இனம். தந்தி விலாசம் ‘கல்பம்’ சென்னை.
மாணேஜர்.—வி. ரகுபதி, B.A., B.L. ஏஜண்டுகள் தேவை. விவரத்திற்கு எழுதவும்.

இனம்! இனம்!!
வைத்திய வித்தியா
யௌவனம் என்னும்பொக்கிஷத்தையும் ஆரோக்கியமென்னும் குன்றாத செல்வத்தையும் விரும்பும் ஒவ்வொரு ஸ்திரீயும் புருஷனும் இப் புத்தகத்தை வாசித்துச் சுகமடைவார்கள்.

மதனமஞ்சரி பார்மலி,
1/94, சைனா பஜார், மதராஸ்.

Estd. **NATIONAL** 1906
INSURANCE COMPANY LIMITED.
Head Office:-9, Old Court House St., Calcutta.
Before taking out a life assurance policy it is better to apply all the rigid tests for a good company.
The "National" will surpass any other Company in these tests.

- (1) Indian Capital-Indian Management for the benefit of Indians.
- (2) The Company has never contested a claim on a technicality.
- (3) The low safe rates of premium provide maximum assurance at minimum cost.

The "National" keeps well ahead of the times and its policy of 'fair and square dealing' which began with its founding, ever since 1906, has been continuous.

For Particulars & Agency terms.
Apply to:— **R. G. DAS & CO., Managers.**
T. ANANTACHARI, B.A.,
Branch Secretary.
NATIONAL INSURANCE COMPANY LTD.,
Madras Branch, Loane Square,
Broadway, Madras.

அரசாங்க இஞ்சினீயர்களால் மதிக்கப்பெற்ற
மோட்டார்கார் இயந்திர சாஸ்திரமும் ::
:: அதன் அடிப்படைப் பயிற்சி முறையும்
முதல் பதிப்பு விலை ரூபா 1. இரண்டாம் பதிப்பு 50 படங்களுடன் 200 பக்கங்கள் விலை ரூபா 2. தபால் சார்ஜு வேறு. வெளிநாடு ஆர்டர்களுக்கு முன்பணம் அனுப்பவேண்டும். ஏஜண்டுகள் தேவை.

எங்கள் மோட்டார் ஸ்கூல் 1916 லு ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இதில் 3 மாதத்தில் மோட்டார் டிரைவரின் அண்டு மெகானிஸம் கற்றுக்கொடுத்துக் கவர்ன்மெண்ட் லைசென்ஸும் பாடசாலைச் சர்ட்டிபிகேட்டும் கொடுக்கப்படும்.

தேன்னிந்தியா
மோட்டார் இஞ்சினீயர் ஓர்க்ஸ் & பாடசாலை,
மைலாபூர் :: சென்னை.

HAIL & CO
HALFTONE & LINE BLOCK
MAKERS
THE BEST & FINEST HOUSE
for HALFTONE & LINE BLOCKS
of COPPER & ZINC.
CINEMA SLIDES AND
DESIGNS Etc
A SPECIALITY.
255, CHINA BAZAR ROAD,
Opposite Telephone House (MADRAS).

Write for Particulars.

Agents Wanted Every where.

— **லோத்ரா** —
ஸ்திரீகளுக்கு
மகிழ்ச்சியையும்
ஆரோக்கியத்தையும் தரும்.

— **அம்ருதா** —
இரத்தத்தைச் சுத்தி செய்யும்.

— **அர்கா** —
ஜூரத்தைப் போக்கும்
எல்லா மருந்துக்கடைகளிலும் கிடைக்கும்.

கேசரி குடரம்
இந்திய கேமிஸ்ட் & டிரக்ஸ்ட்.
எழும்பூர். :: :: சென்னை.

பி. வி. ராஜன் பட்டணம் பொடி
காரம், மணம், குணம், நிறம்
வாசனைகளால் மேன்மையுற்றது. ரெ. 1 ஸ்பெஷல் ரகம் பொடி-வீசை ரூ. 4. ஷேசாதா ரகம் பொடி. வீசை ரூபா 3½. டாக்டர் B. S. மல்லையா M.B. & C.M., & M.L.C. அவர்கள் பரிசோதித்த R.S. சுகந்த மூக்குத்தூள் விலை பாட்டில் 1-க்கு ரூ. 4. டஜன் ரூபா 2½ ஷேசு ரூ. 4. டின் ரூபா 1½ வி. பி. ரயில் சார்ஜ் வேறு. பி. வி. ராஜன் அண்டேக்மென்ட், ரெ. 44 கோவிர்தப்ப நாயக்கன் வீதி, மதராஸ் தந்தி விலாசம் “நஸ்ஸம்”

33 வருஷங்களாக உலகப்பிரசித்தி பெற்றவரும்
வைத்ய ரத்ன பண்டிட் D. கோபாலாசாஸ்திர அவர்களின்
ஜீவாமிருதம் (ரிஜிஸ்டர்ட்)
இதைத் தினந்தோறும் போஜனத்தின் பின் இரண்டேதரம், முறைப்படி சாப்பிட்டுவந்தால், பலவீனம், மலபந்தம், தலைவலி, நரம்புத்தளர்ச்சி, ரத்தமின்மை, ரத்த சோகை, அஜீர்ணம், ஜுமாசம், மனச்சோர்வு, ஞாபகமின்மை, தூக்கமின்மை, பசிபிழிமை முதலியவைகளைப் போக்கி, சரீரத்தில் மிகுந்த சுத்த ரத்த ஓட்டத்தையும், மிகுந்த வலியையும், சிறைந்த ஆரோக்கியத்தையும் கொடுத்து வாழ்க்கையை இன்பமுடன் செய்வதுடன் தசைகளை வலுப்படுத்தி, வீரயத்தை பெறுகச் செய்கின்றது.

கேட்லாக் இனம்.] விலை புட்டி 1-க்கு ரூ. 3-4-0. எல்லாவிடங்களிலும் கிடைக்கும். [ஏஜண்டுகள் தேவை. ஆயுர்வேதாஸ்திரம், 151, கோவிர்தப்பநாயக்கன் வீதி, தபாற் புட்டி ரெ. 287, மதராஸ். (1898-ல் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.) தந்தி விலாசம், “பண்டிட்”

டெலிபோன் ரெ. 2191.

அசோகா சாஸ்திர
(ரிஜிஸ்டர்ட்)
(அசோகா உப்பு)
ஆரோக்கியத்தைப் பாதுகாக்கவும் நோய்கள் வாராமல் தடுக்கவும் அசோகா உப்பு ஓர் அரிய மருந்து.

உணவை நன்றாகச் செரிக்கச்செய்து யாதொரு வருத்தமின்றி நாள்தோறும் மலத்தைக்கழிக்கும் சிறந்த குணமுடையது.

அஜீர்ணம், பித்தவாயு, புளி ஏற்பம், குலை எரிச்சல், வயிற்று வலி, குணம், மாப்பு வலி, இடுப்பு நோய், தலைமயக்கம் முதலிய நோய்களை நீக்க வல்லது. பாண்டு, சோகை, காமாலை, ஜூரம், மகோதரம், அஜீர்ணம், பேதி, கணைச்சூடு, வெட்டைச்சூடு, மூலம், கரப்பான், சிரங்கு, குடல் கிரும்பு, மலச்சிக்கல், போன்ற நோய்களைப்போக்கி எவ்விதப் பிணியும் அணுகாமல் காக்கக் கூடியது அசோகா உப்பு யாகும்.

விலை ரூ 1-8-0 தபால்செலவு வேறு.

அசோகா கம்பெனி,
லிமிடெட், சென்னை.

ராமுலு-13 Rs.As.

1. ஸ்கீத் சித்தாமணி ... 3 0
2. திராவிட கானம் ... 3 0
3. ஸ்கீத் சில்லரைக்கோர்வை ... 3 0
4. கீர்த்தன ரத்னங்கள் ... 1 4
5. சங்கீதத் திருப்புகழ் ... 0 8
6. ராஜேந்திர மோஹன ... 1 0
7. திகம்பர சாமியார் பால்ய லீலைகள் ... 5 0
8. ராமாணி ... 2 0
9. சரோஜினி ... 2 0
10. வசிகாண தந்தாரம் ... 2 0
11. அநுபவ சித்தாமணி ... 1 0
12. Kissing in Practice ... 2 0
13. Fruits of Married Love ... 0 12

காலண்டர், கேட்லாக் இனம்!
M.S. ராமுலு & கம்பெனி, ராயபுரம், மதராஸ்.

அருமையான பொடி!

32 தங்கமேடல்கள் பரிசுபெற்ற

உடனே ஆர்டர் செய்யுங்கள்!!

பட்டணம் பொடிக்களஞ்சியம் பட்டணம்பொடி

காரம், மணம், குணம், சுகம், நிறம், வாடை இவை ஆறும் அமைந்துள்ளது. விலை விபரத்திற்கு எழுதுக.

பட்டணம் பொடிக்களஞ்சியம்,

147, கோலிந்தப்ப நாயகன் தெரு, மதராஸ்.

தபால் பெட்டி, }
நெ:—156 }

புரோப்பரைடர்:—

ஷண்முக முதலியார் பௌத்திரர்,

R. K. ஜெயராம் முதலியார்.

சமையல்

சுகம்

வேண்டுகிறால்

ருக்மணி

குக்கர்

வேண்டும்

இது நாடறிந்த விஷயம். அனுபவசாலிகள் தம் செயலைப் பின்பற்றி நீங்கள் ஒரு அடுக்கு வாங்குங்கள்.

1, 2, 4, 6, 8, 12, 16

பேர்களுக்குரிய ஏழு

அடுக்குகள் ரூ.12, 16, .

20, 25, 31, 37, 44.

விபர புத்தகம் இனும்.

ருக்மணி குக்கர் கம்பெனி,

இராயப்பேட்டை (12) சென்னை.

நம்பிக்கையுள்ள

ஒளவுதம்

அஜீரணம், மலச்சிக்கல், தேக அசதி, ஞாபகக்குறைவு, நரம்புகளின் தளர்ச்சி முதலிய வியாதிகளுக்கு எங்கள்

ஆதங்க நிக்ரஹ

மாத்திரைகள்

நம்பிக்கையுள்ள ஒளவுதம். ஆயிரக் கணக்கான ஜனங்கள் உபயோகித்துக் குணத்தை யடைந்திருக்கிறார்கள். நீங்களும் உபயோகித்துக் குணத்தை யடையுங்கள்.

32-மாத்திரைகளடங்கிய

டப்பி 1-க்கு விலை ரூ. 1

கேட்லாக் இனும்!

ஆதங்க நிக்ரஹ

ஒளவுதால்யம்,

26, பிராட்வே,

சென்னை.

வித்வான் த. சண்முக கவிராயரின்

:: மகா பாரதம் தமிழ் வசனம் ::

திருந்தமான உயர்ந்த பதிப்பு

இது சிறந்த கிளேஸ் காகிதத்தில் நன்கு அச்சிடப்பட்டு கலிகோ பைண்டு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

(1) ஆதிபர்வம் ரூ. 3. (2) சபா, ஆரணிய, வீராட பர்வம் அடங்கியது ரூ. 5. மற்ற பர்வம் அச்சில்.

பாலவிநோதினி ஆபீஸ், 323, தண்டையார்பேட்டை, வண்ணாரப்பேட்டை போஸ்ட், மதராஸ்.

உயர்ந்ததும், சிறந்ததுமான மூக்குக் கண்ணாடிகள் வரம் குவதற்கு உத்தரவாத முள்ள இடம் இதுவே.

விலைகள் சரசம், புதுமாதிரியான கண்ணாடிகள் எப்பொழுதும் கைவசியிருக்கின்றன. மாணவர்களுக்கு ஸ்பெஷல் கமிஷன் கொடுக்கப்படும். விலை விபரத்திற்கு எழுதுக.

எம். ஏ. சாரி அண்டு கோ., முக்குக்கண்ணாடி வியாபாரிகள், நெ. 9, பிராட்வே, சென்னை.